Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 35. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 15-го ЛЮТОГО 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 15, 1978 No. 35. VOL. LXXXV.

Фундація парку „Бабин Яр" перепросила українців, направить помилку

Денвер, Колорадо. (Ксеня Одежинська). — У четвер, 9-го лютого, відбулася тут зустріч представників фундації парку „Бабин Яр" із делегованими членами української громади. Потреба таких зборів виникла після появи серії статтей Корнелія Крупського у „Свободі" 11, 12 і 13 січня цього року. Цю потребу підтвердила зустріч українських громадян, яка відбулася в Пластовій Домівці в неділю 29-го січня.

Після переслухання цілої радіопередачі, про котру писав К. Крупський, члени української делегації: Богдан Винар, Іван Стебельський і Ксеня Одежинська почули лише одно звернення про українців. Подаю точні слова Теда Раскина із радіо програми:

„Бабин Яр є яр, чи може був яр, за містом Києвом в Росії. В вересні 1941 року, нацисти і українські колаборанти зібрали 100,000 людей, переважно жидів і вислали їх поїздовими вагонами для худоби до цього яру. Вже на місці людей порозбирали і вистріляли. Очевидно, багато зразу не померли. Їх тоді присипали вапном і придушили під вагою трупів..."

В висліді зустрічі, пані Гінзберг, голова фундації парку, і пан Задлер, фінансовий урядовець, заявили, що Тед Раскин не був належно поінформований про ці справи. Пані Гінзбург офіційно перепросила українську громаду і заявила, що таких помилок в майбутньому не буде. З українського боку вручено представникам фундації відбитки матеріялів про Бабин Яр, які об'єктивно насвітлюють ці події. З цією фундацією нав'язано ділові контакт з надією про дальшу співпрацю.

Катедра Українознавства в Австралії розгортає діяльність

Аделаїда (ІнфКУА). — Започаткована в Сіднею напередодні 22-го січня ц. р. діяльність Катедри-Центру Українознавства в Австралії продовжувалася успішно в місяці лютому. Після курсу на тему української мови й літератури в Сіднейському університеті й після викладів-семінарів у Монаш університеті, заходами КУА—ФУСА відбулися подібні семінари в столиці Південної Австралії. Дня 6-го лютого на запрошення голови Департементу Едукації Аделаїдського університету проф. д-ра Ю. Смоліча науковий керівник КУА проф. Яр. Рудницький виголосив доповідь (виключно для членів факультету) на тему „Культури в контактах-конфліктах", що викликала довгу й річеву дискусію, в якій приймав участь м. ін., запрошений особисто на цю імпрезу проф. д-р М. Степаненко. Після доповіді відбулася прийняття-обід для професорів-гостей у факультетському клюбі, в часі якого продискутовано можливості дальшої співпраці між КУА-ФУСА й Аделаїдським університетом. Того ж дня ввечері при участі коло пів сотні слухачів відбулися виклади-семінари в другому (молодшому) університеті Аделаїди Флиндерс, що ними проводив, вітаючи обох наших професорів з Америки — д-р П. Феннелл, голова Гуманістичного відділу цього університету. Проф. Рудницький доповів про „Студії українознавства в Австралії й проблеми українського мовознавства" (в англійській мові), а проф. М. Степаненко про „Поезію шестидесятників" (в українській). Після доповідей в'язалася дискусія, яку закінчив подякою д-рові Феннелові й університетові Флиндерс голова ПРедставництва ФУСА о. Никодим Плічковський. На спомин цього першого українського наукового виступу в університеті Флиндерс проф. Рудницький передав в імені КУА-ФУСА бібліотеці університету три перші видання Фундації; „Українська мова" й „Український Правопис" (1978) та англомовне видання розвідки проф. Дж. В. Сімпсона про „Назву Україна".

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ВЕЧІР УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ І МУЗИКИ

Ню Йорк, Н.Й. — Німецьке Співоче Товариство „Лідерканц Фаундейшен" влаштовує в середу, 22-го лютого ц.р. о год. 8-ій вечором у своєму клюбі при 6 Схід 87-ма вулиця — Вечір української пісні і музики. Участь беруть: піяністка Юліяна Осінчук, докторантка Джуліярд; український хор „Думка" під диригентурою Семена Комірного і при фортепіяновому супроводі Євгенії Палій. Квитки можна замовляти у проф. Едварда Вайса (212) 245-8769. Цей концерт був запланований на вівторок, 7-го лютого, але з уваги на погоду був перенесений.

ОБ'ЄДНАННЯ ЛІСНИКІВ ВЛАШТОВУЄ ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР

Ню Йорк (Р. К.) — В п'ятницю, 17-го лютого 1978 р., в годині 7:30 вечором відбудеться тут в Українському Літературно-Мистецькому Клюбі, 136 Друга евеню — Літературний Вечір, присвячений ловецькій тематиці.

Вечір влаштовує Об'єднання Українських Лісників і Деревників при співучасті Українського Літературно - Мистецького Клюбу. На вечорі мисливці поділяться з присутніми своїми спогадами з переживаннями із ловищ на рідних землях.

В програмі вечора будуть прочитані 15-хвилинні ловецькі спогади Романа Купчинського, Романа Юрковича, Романа Яримовича, Богдана Лучаковського, Ярослава Зубаля і Остапа Савчинського. Ці спогади читатимуть: О. Кебало, О. Савчинський, Р. Кобринський, Р. Яримович і Ю. Яримович.

В музичній частині вечора виступатимуть сопрано Ляриса Магун-Гурин, яка при фортепіяновому супроводі Мирослави Басладинської відспіває декілька пісень.

ВЕЧІР МІРИ ГАРМАШ І РОМАНА ВАСИЛИШИНА

Майпелвуд, Н.Дж. — Заходами 75-го Відділу СУА тут в суботу, 25-го лютого ц.р. о год. 6-ій вечором в залі церкви св. Вознесіння — 650 Ірвінгтон евеню, відбудеться літературно-мистецький вечір Міри Гармаш і Романа Василишина при співучасті членів Театральної Студії Молоді при „Театрі в П'ятницю" у Філядельфії, під керівництвом Володимира Шашаровського, Роксоляни Чорпіти та Романа Кнігницького. У вечорі візьмуть також участь: піяністка Уліта Ольшанівська (соло) і Лідія Бульба (акомпаніямент). Вечором проводитиме Таїса Рак-Бровн.

В КОНҐРЕСІ ЗСА ВІДЗНАЧЕНО 60-РІЧЧЯ ПРОГОЛОШЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

Вашінгтон. — „Сьогодні Україна не є самостійна. У довгому ряді народів, що їх підступно завойовав совєтсько-російський імперіо-колоніялізм, Україна є першою з головних не-російських держав, що впала жертвою імперіялістичної Москви" — говорив конгресмен Даніел Флад з Пеннсильвенії в Конгресі ЗСА у Вашінгтоні в середу, 25-го січня, коли в цій найвищій законодавчій установі З'єднаних Стейтів Америки віддано багато часу і уваги для відмічення 60-річчя проголошення повної державної незалежности Української Народної Республіки Четвертим Універсалом Української Центральної Ради в Києві 22-го січня 1918-го року.

Крім конгресмена Флада, який промовляв на повному засіданні Палати Репрезентантів, ще 33 американські сенатори і конгресмени виступили в Сенаті та Палаті Репрезентантів ЗСА із спеціяльними заявами з нагоди 60-ліття Української Державности, наголошуючи, крім історичного значіння цих роковин, справу прав людини та національних прав українського та інших поневолених народів СССР. Їхні заяви, зложені в днях почінаючи від 19-го до 26-го січня, 1978-го року, були поміщені в кількох числах „Конгресового Рекорду", офіційного записника з нарад в Сенаті і Палаті Репрезентантів ЗСА. Заяви зложили сенатори: Чарлс Персі, Квентін Бурдік, Вілліям Рот, Говард Меценбаум, Бирч Бай, Боб Дол, Гаррісон Вілліямс і Кліфорд Кейс; конгресмени: Барбара Мікульскі, Джозеф Мініш, Маріо Біяджі, Адам Бенджамін, мол., Крістофер Додд, Марджері Голт, Джек Кемп, Ньютон Стірс, мол., Даніел Флад, Едвард Дервінскі, Фред Руні, Френк Гортон, Вілліям Армстронг, Гленн Андерсон, Джозеф ЛеФанте, Джон Мурфі, Едвард Паттен, Джеймс Бирк, Фернанд Ст. Джермейн, Джон Дінгл, Джон Роудс, Вілліям Гюз, Джон Вайдлер, Генрі Гайд, Білл Йонг і Рональд Сарасін.

Зустріч в Конгресі ЗСА з нагоди Дня Української Незалежности. На фото (зліва): Президент Антибольшевицького Бльоку Народів Ярослав Стецько, конгресмен Томас Родес з Арізони, лідер меншости в Палаті Репрезентантів; пані Слава Стецько; спікер Палати Репрезентантів конгресмен Томас П. О'Нейлл з Массачуссетс; президент Українського Конгресового Комітету Америки проф. д-р Лев Добрянський, який подбав про влаштування цього Дня Української Незалежности в Конгресі ЗСА з нагоди 60-річчя її проголошення 22-го січня в Києві; Даніел Джей Флад з Пенсильвенії, який виголосив в Палаті вступну промову; та конгресмен Франк Аннунзіо з Ілліной. Філіп М. Крейн з Ілліной та всч. Едвард Г. Лач, капелян Палати Репрезентантів.

КОНҐРЕСМЕН ФЛАД: УКРАЇНА ПОВИННА БУТИ ГОЛОВНИМ ПРЕДМЕТОМ НАШОГО ЗАЦІКАВЛЕННЯ...

(СЛОВО В КОНҐРЕСІ ЗСА 25-ГО СІЧНЯ 1978)

Спікер „про темпоре" (конгресмен Джордж Міллер із Каліфорнії): „Згідно з попереднім порядком Палати, представникові з Пеннсильвенії (конгресменові Даніелові Фладові) призначується 60 хвилин на промову.

Демократичний конгресмен Даніел Флад: Пане Спікер, сьогодні ми відзначуємо 60-ту річницю незалежности України.

Сьогодні Україна, очевидно, не є самостійна. У довгому ряді народів, що їх підступно завоював совєтсько-російський імперіо-колоніялізм, Україна представляє собою першу з головних неросійських держав, що впали жертвою імперіялістичної Москви.

Як багатьом з вас відомо, з упадком царсько-російської імперії український нарід відзискав державну самостійність, яку мав 150 років раніше. Дня 22-го січня 1918-го року український нарід покористувався правом — людським правом — національного самовизначення і тоді проголошено самостійну державу, Українську Народну Республіку. Через збіг історичних обставин, включно з нашою неосвіченістю щодо питання ба-

(Закінчення на ст. 4-ій)

СССР критикує політику ЗСА щодо прав людини

Москва. — Совєтське пресове агентство ТАСС минулої п'ятниці, 10-го лютого, закинуло урядові президента Джіммі Картера, що він „продовжує закривати свої очі на порушення прав людини в країнах, які відіграють важливу ролю в політично-стратегічних плянах ЗСА", зокрема закидаючи, що Вашінгтон ігнорує стан тих прав в Ізраїлі, бо, мовляв, не звертає уваги на порушення прав палестинських арабів.

Атаку ТАСС-у викликав звіт Державного департаменту з минулого тижня, в якому окреслено стан прав людини в 105-ох державах, які одержують допомогу або купують зброю в ЗСА. Як вказують речники американського уряду, закиди ТАСС-у безпідставні, бо в згаданому звіті Державний департамент критикував такі держави, як Індонезія, Південна Корея, Філіппіни, Ізраїль та інші, зокрема скритикував Ізраїль за те, що держить в своїх тюрмах біля 3,000 арабських політв'язнів, як також за те, що під час переслухування арештованих деякі поліціянти застосовують „екстремні психологічні та фізичні методи".

Між іншим, в день, коли ТАСС критикував політику ЗСА відносно Ізраїля, голова американської делегації в Комісії прав людини при Об'єднаних Націях, колишній конгресмен Едвард Мезвінський, в Женеві напятнував ізраїльський уряд за встановлення цивільних осель на окупованих арабських землях, заявляючи, що цією діяльністю Ізраїль „порушує міжнародні закони". Мезвінський виголосив свою критику під час засідання згаданої Комісії, яке було присвячене справі прав людини на окупованих територіях в різних частинах світу.

ІЗРАЇЛЬ ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ ЗАЯВ ВЕНСА

Єрусалим/Париж. — У неділю, 12-го лютого, ізраїльський уряд прем'єра Менахема Бегіна гостро запротестував проти заяви державного секретаря Сайруса Венса, який під час пресової конференції минулої п'ятниці, 10-го лютого, сказав, що ізраїльські оселі на Сінайському півострові, тобто, на окупованій єгипетській території „противорічать міжнародному законові" та що ці оселі „не повинні існувати". Висловлюючи протест, уряд прем'єра Бегіна твердив, що оселі „легальні" та що заява Венса противиться запевненням президента Джіммі Картера, який в половині грудня минулого року у Вашінгтоні переговорював з Бегіном.

Того самого дня Державний департамент відкинув твердження Ізраїля, заявляючи, що ЗСА завжди вважали, що ізраїльські оселі на Сінайському півострові, як теж на західньому березі ріки Йордан і в околиці міста Гази „є нелегальними і становлять перешкоду до встановлення миру на Близькому Сході".

Протест ізраїльського уряду, оприлюднений прем'єром Бегіном, проти заяви Венса — це найгостріша критика Єрусалиму відносно політики Вашінгтону. Деякі члени ізраїльського уряду твердять, що ЗСА „починають підтримувати становище Єгипту" і тому можуть втратити свою ефективність „об'єктивного посередника". Речники американського уряду заперечують ці закиди, підкреслюючи, що ЗСА бажають бути „приятелем обох сторін" в ізраїльсько-арабському конфлікті і не хочуть накидати своїх розв'язок, а тільки своїм посередництвом довести до тривалого миру в тій частині світу.

Заяву секретаря Венса скритикував також ізраїльський міністер закордонних справ Моше Даян, який тепер перебуває в ЗСА і в четвер, 16-го лютого, має у Вашінгтоні відбути нараду з Венсом. Даян твердив, що ця заява була „не на часі", бо Ізраїль та Єгипет щойно плянують обговорювати справу ізраїльських осель, а заява Венса може спричинитися до того, що становище єгипетської делегації „стане більш негнучким".

Протягом останніх кількох днів єгипетський президент Анвар ель-Садат, який минулої середи, 8-го лютого, закінчив свої відвідини ЗСА, де відбув наради з президентом Картером, американськими законодавцями, представниками жидівської громади в Америці, відвідав ряд европейських країн, де обговорював ситуацію на Близькому Сході з лідерами тих держав. Він зустрічався з британським прем'єром Джеймсом Каллагеном, західньонімецьким канцлером Гельмутом Шмідтом, австрійським канцлером Бруном Крайским, генеральним секретарем румунської компартії і прези-

(Закінчення на ст. 4-ій)

Сніги і морози спаралізували Східню і Західню Европу

Лондон. — Пресові агентства інформують, що широкий сніговий пас, який простягнувся від Великобританії, почерез Італію і Скандинавські країни, та великі морози спаралізували велику частину Східньої і Західньої Европи. Снігова бюра і сильні вітри навістили також звичайно соняшний Іран, а крига покрила північну частину Чорного моря, блькуючи вільний переплив кораблів і утруднюючи навігацію прибрежних човнів і поромів. Досі від бур і снігу загинуло в Европі 19 осіб. В Альпах великі снігові лявини знищили багато будинків і прикрили „вічним" снігом залишені на дорогах авта. Сім стіп снігу випало в північній Італії. З причини великого холоду робітники Лондонського летовища покинули працю і уряд мусів замкнути на два дні летовище. Франція, Східня і Західня Німеччина, Чехо-Словаччина, Польща вже втретє відкопуються від снігових насипів. Метеорологи покищо не заповідають полегші, а навпаки, нові снігові бурі і низьку температуру для цілої північної Европи. Виглядає, що природа немов би „захоронила" Югославію від цього снігового нещастя. В Белграді соняшно і тепло. Там панує весняна погода з температурою 59 Фаренгайта.

УКРАЇНСЬКА ГЕЛЬСІНКСЬКА ГРУПА ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ ЖОРСТОКОГО ЗНУЩАННЯ НАД УКРАЇНСЬКИМ ПОЛІТИЧНИМ В'ЯЗНЕМ

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Передаємо текст самвидавної заяви Української громадської групи сприяння виконанню Гельсінкських угод про долю Богдана Чуйка, засудженого на 15 років позбавлення волі і 5 років заслання. В заяві сказано:

Кожне організоване суспільство підтримує свою організованість завдяки певному правопорядку. Правопорядок можна підтримувати різними методами (наприклад, терором, директивним керівництвом),але метода законности є основна. І навіть коли якась група людей чи партія оголошує себе провідною й законодавчою (як, наприклад, гітлерівська націонал-соціялістична робітнича партія Німеччини), все ж таки своєї свавільної волі вона надає форму права, формулює її як закон держави.

У демократичних суспільствах правопорядок підтримується методою законности, за якою тільки й можливе наближення до найбільшої справедливости. Там, де немає законности, простий громадянин опиняється в необмеженій владі урядовців і марно б'ється, як муха в павутинні, в їхній бюрократичній мережі.

Законність має бути методою підтримання правопорядку і в Радянському Союзі. „Повага до права, до закону повинна стати особистим переконанням кожної людини. Це тим більше стосується діяльности службових осіб. Будьяких спроб відступу від закону, або відходу його, чим би їх не мотивували, терпіти не можна. Не можна терпіти і порушень прав особи, ущемлення гідности громадян" (Матеріяли XXIV з'їзду КПРС, Київ, 1971, ст. 92).

Нижче ми подаємо прикрий факт грубого порушення законности, в наслідок чого людина — Чуйко Богдан Михайлович — опинилась в жахливому становищі і перебуває тепер на краю смерти.

Чернівецький обласний суд засудив був його 23. 06. 1972 року до 15 років позбавлення волі та 5 років заслання. З урахуванням раніше відбутого строку, термін ув'язнення Чуйка минав 3. 12. 1976 року і перед ним лишилося заслання.

Вважаючи себе незаконно засудженим, Чуйко з табору писав скарги. Копії скарг, відповіді на них та інші записки він зберігав, щоб мати можливість після звільнення поновити клопотання про перегляд вироків. Перед закінченням ув'язнення він віддав свої записи цензорові табору ВС 389-36 (що в с. Кучино Пермської области) на перевірку. Цих записів і досі не повернули, чим вчинили порушення прав Чуйка, бо відповідно закону він має право мати при собі подібні папери, і тим самим позбавили його можливостей використати нагромаджені документи для відстоювання своїх законних прав.

Чуйко — стара людина і вже давно інвалід ІІ-ої групи. Відповідно до статті 100 ВТК РРФСР адміністрація табору повинна була передати матеріяли про нього до райнарсуду за місцем відбування кари для звільнення від заслання, бо в заслання не спрямовують людей, які непромоможні самі себе утримувати. Адміністрація табору цього не зробила, чим вчинила чергове порушення його прав. Про причину непредставлення його на суд для скасування заслання, Чуйко пише так: „Думаю, що причиною такої жорстокости послужила Долматовська характеристика такого змісту: „...Вважає себе невинним. Постійно скаржиться. Ворожо ставиться до існуючого ладу. Був у добрих стосунках з в'язнями, яких настанова до існуючого ладу, виразно ворожа. Мав негативний вплив на молодших віком в'язнів. Стояв твердо на націоналістичних позиціях. Не визнав свого злочину і не став на шлях виправлення".

12. 08. 1976 року комісія ВТЕК визнала Чуйка інвалідом ІІ-ої групи. Висновком Медуправління МВС СРСР з 15. 10. 1976 року і медвисновок з 4. 11. 76 року підтвердили інвалідність, а 5. 12. 76 року його відправили у заслання, дарма, що

(Закінчення на ст. 4-ій)

Трудо надіється що шпигунська афера не пошкодить канадсько-совєтським відносинам

Оттава, Канада. — Прем'єр-міністер П'єр Еліот Трудо заявив минулого тижня кореспондентам, що він надіється, що шпигунська афера і прогнання з Канади 11-ох совєтських „дипломатів", які намагалися інфільтрувати канадську Королівську Кавалерійську Поліцію, що є відповідником американського Федерального Бюра Інвестигацій, не пошкодить совєтсько-канадським відносинам і співпраця між Оттавою і Москвою продовжуватиметься згідно з раніщими договорами. Виступаючи на своїй щотижневій пресовій конференції, Трудо заявив, що він свідомий того, що совєтські шпигуни продовжуватимуть свою працю в Канаді. Шпигунська афера, очевидно, перешкоджає співпраці між Канадою і Совєтським Союзом, — заявив прем'єр Трудо, — але ми „пробуватимо й далі дружньо співпрацювати з собою". Він особливо натякав на продаж канадської пшениці для СССР, яка є корисною торгівлею для обидвох сторін. Декілька кореспондентів запитувало, скільки є правди у поголосках, що уряд в Оттаві максимально розголосив шпигунську аферу, щоб не закрити деяку нелегальну активність Королівської Кавалерійської Поліції. Трудо категорично заперечив такі поголоски, назвавши їх „цинічними".

Пізніше, речник совєтської амбасади в Оттаві Ігор Ліванов категорично заперечив обвинувачення канадських чинників супроти його колег, кажучи, що обвинувачення є частиною загальної антисовєтської кампанії, що її ведуть західні пропагандисти. Ліванов додав, що він позитивно оцінює заяву прем'єра Трудо про продовження дружніх відносин між Канадою і СССР. Він відмітив, що ще цієї весни до Канади приїдуть деякі совєтські спортові і мистецькі одиниці в рамках культурної вимінни між обидвома країнами.

Натомість совєтське пресове агентство ТАСС гостріше виступило проти канадських обвинувачень. В повідомленні ТАСС говориться, що поступування канадського уряду треба оцінювати, як дуже „неприязне", „провокативне" і „цілковито безпідставне". Після цього короткого повідомлення в Оттаві сподіваються викинення із Совєтського Союзу деякої кількості канадських дипломатів і журналістів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті й дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Помилкове рішення

Минулого тижня Палата Репрезентантів 227-ма голосами проти 189-ох відкинула законопроєкт, який пропонував створити незалежне федеральне Бюро для справ споживачів-покупців, не зважаючи на те, що протягом останніх кількох тижнів прихильники створення цього Бюра вели широкозакроєну кампанію і до неї прилучилися президент Джіммі Картер і демократичний конгресмен Томас О'Ніл, спікер Палати Репрезентантів.

Рішення конгресменів відкинути згаданий законопроєкт — це велика помилка; Бюро конечно потрібне, бо досі споживачі-покупці не мали і далі не матимуть офіційного заступника у федеральному уряді.

Згідно з відкиненим законопроєктом, завданням Бюра було б заступатися за права споживачів-покупців під час переслухувань чи засідань різних інших федеральних агенцій, а також в судах, коли вирішуватимуться такі справи, як ціни на продукти, їхня якість тощо. Крім того, Бюро мало б бути центром інформації для споживачів і головним посередником щодо їхніх зажалень. У цій версії законопроєкту — це була четверта версія, яку за останніх сім років розглядав Конгрес — було дещо обмежено первісно запропоновані повновласті цього Бюра, бо зазначено, що Бюро не матиме права жадати вияснень від корпорацій чи фірм щодо їхньої діяльности перед тим, заки розпічне акцію проти даного підприємства котрась інша федеральна агенція, але вже після того Бюро мало б право вести своє власне слідство.

Прихильники Бюра вказували і далі вказують, що з його створенням споживачі-покупці вперше мали б офіційного представника і заступника перед федеральними агенціями та департаментами, як теж під час судових розправ. За словами одного конгресмена, запропоноване Бюро надало б споживачам „голос в уряді, з яким мусіли б рахуватися".

Опозиційні кола, зокрема консервативні конгресмени з обох партій, твердять, що створення цього Бюра спричинилося б до збільшення урядової бюрократії та збільшення видатків федерального уряду. Проте, ці твердження непереконливі, бо, як вказують прихильники Бюра, створення його уможливило б ліквідацію принаймні 26-ох інших агенцій чи секцій департаментів, що заощадило б урядові понад 10 мільйонів долярів річно.

Треба надіятися, що хоча минулого тижня законопроєкт щодо створення цього бюра перепав, то в недалекій майбутності прихильні до Бюра конґресмени знову видвигнуть ту справу. Якщо пізніше виявилося б, що це Бюро своєю діяльністю не виправдує видатків на нього, то завжди можна б його зліквідувати. Однак, покищо існують всі підстави твердити, що таке Бюро виконувало б корисні прислуги і тому законодавці якнайшвидше повинні виготовити і схвалити новий законопроєкт щодо створення такого Бюра для справ споживачів.

Очевидно, що становище громадян та їх відповідна акція, зокрема звернення до своїх законодавців, допомогли б поставити цю справу знову на порядок Конґресу.

Міністри фінансових справ

Версаль, Франція. — Протягом минулого тижня тут відбулася нарада міністрів фінансових справ 5-ох економічних потуг вільного світу: ЗСА, Британії, Франції, Західньої Німеччини та Японії, під час яких обговорено такі спільні проблеми, як боротьба проти залишків рецесії та постійне зменшення вартости американського доляра і французького франка на міжнародних ринках.

Америку на цих нарадах заступав секретар скарбу Майкел Блументол, який відтак відлетів до Бонну, Західня Німеччина, де мав відбути наради з канцлером Гельмутом Шмідтом.

Хоча після нарад у Версалі міністри відмовилися відповідати на запитання журналістів, то з достовірних джерел стало відомо, що Блументол старався переконати представників Західньої Німеччини і Японії, щоб їхні країни приспішили свій економічний розвиток, що спричинилося б до збільшення імпортів Японією та Німеччиною з інших країн вільного світу, зокрема тих, які ще не зовсім видобулися з поважної економічної рецесії.

І. Вовчук

В 60-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

(Слово на концерті в Едмонтоні в 60-річчя Української Народньої Республіки)

1

Прославляємо державнотворчі діла, доконані 60 років тому в Національній Революції. Возвеличуємо творців їх, віддаючи хвалу учасникам, єднаємо вчорашнє в нинішній діяльності, проєктуючи завтрішнє вільної України.

Коли роздумувати над подіями шестидесятилітньої давнини і большевицькою сваволею в поневоленій Батьківщині, мимохіть пригадується Шевченкове:

Та не однаково мені,
Як Україну злії люди
Присплять, лукаві,
і в огні
Її окраденую збудять...
Ох, не однаково мені.

Після детронізації царської Росії, в імперських клішах якої століттями утримувано Україну в імперському царстві сталися дві революції: Українська Національна Революція і Російська — протирежимна, імперіяльна. Два зовсім різнохарактерні непримиримі процеси, між якими з самого початку встановилися напружені взаємини, що закінчились війною проти української нації, яку проголосив большевицький уряд Росії молодій українській державі — УНР 17 грудня 1917 року.

Українська революція з самих початків виломила величезну національну енергію всіх соціяльних шарів населення в усіх галузях суспільного життя. Наче наздоганяючи пропащий 250-річний час, під московським караулом, українці взялися з великою енергією будувати національне життя. І та енергія з перших днів виявила виразну тенденцію обертатись навкруги свого сонця, своєї, а не чужої,осі.

Як гриби після дощу, росли по всіх закутинах країни, в селах і селищах просвіти, самодіяльні товариства, театральні й самоосвітні гуртки. По містах і селищах творились українські середні й високі школи, швидко організувались початкові школи. Українська національна творчість, вирвавшись з „імперського льоху", у своїй неповторній величі, красі і силі швидко розбудовувала капелі — Кошиця, Стеценка і багато інших, народні хори. Українська література зарясніла багатьма новими талановитими силами. Визбувшись цензурової опіки з її „не було, немає і не буде", письменники і поети заговорили до свого народу і світу чудесними творами.

Українське мистецтво оформило себе в чудових, світової слави творах Нарбута і його школи. А український театр, поруч з корифеями Садовським, Зінковецькою й іншими, формувався в модерній творчості геніяльного Курбаса. Широко розвинулася українська кооперація, опановуючи торговельну мережу в селах і містах. А кооперативні видавництва, в умовах організаційного розпаду, неминучого в революційній перебудові, вперше в українській історії випускали для свого населення і світу щоденну пресу, журнали і літературу багатотисячними тиражами.

З перших днів вільного національного життя в народній гущі постало питання про організацію церковного життя в національному дусі, про відмосковлення Церкви. Люди домагались Богослужень рідною мовою. Національно-церковний рух закінчився усвереділенням духовного життя: Українська Церква визбулась Синодальної опіки московської Церкви. Декретом уряду УНР (1.1. 1919) проголошено Автокефальність Української Православної Церкви — „в Самостійній державі Церква має бути самостійною". А 14 жовтня 1921 року, за другої московсько-большевицької окупації України, Всеукраїнський Церковний Собор проголосив Українську Православну Церкву Автокефальною, незалежною від Російського Патріярха, якого відновлено було в перші дні большевицького владування. Встановленням Української Автокефальности в церковному житті довершено духово-моральне звільнення нації з-під опіки російського єдинодержавства.

В національно-політичному становленні за часів Визвольної революції самоуправління, громадська самодіяльність стали підставами в організації суспільного життя спільноти. Таке наставлення випливало з розуміння того, що революція дала нагоду перебудувати суспільне життя за національно-історичними традиціями, відповідно до національних інтересів. З перших днів національної революції розгорнулася організація Українського Вільного Козацтва. На першому з'їзді його у вересні вже були заступлені представники 60.000 вояків, які потім воювали в армії УНР, відбиваючи большевицьку навалу російських „братів по клясі", що їх надсилав большевицький уряд Росії на „визвольне" завоювання Української Держави.

(Продовження буде)

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

А. Юрченко

ЕВОЛЮЦІЯ І РЕВОЛЮЦІЯ В СССР

(2

Історично потрібною (сказати б так, „законною") була лише т.зв. „февральськая революція") фактично, за новим стилем, МАРТІВСЬКА, БЕРЕЗНЕВА), яка покликана була ліквідувати незугарний, з феодально-кріпацькими залишками режим царського „самодержав'я" і таким чином розчистити шлях правовому парляментарному режимові. Це завдання було без жадних труднощів реалізоване на протязі декількох тижнів, а все пізніше „поглиблення революції" — це вже було НАДУЖИВАННЯ РЕВОЛЮЦІЇ, чи — як ми попереду висловились — „революційний перехлюп".

Ми дозволили собі довше на цім застановитися саме тому, що небезпека „перехлюпу" загрожуватиме і сподіваній революції в СССР, отже і в Україні. А так хотілося б уникнути ще одного (в котрий вже раз!) спустошення нашої Батьківщини!...

Коли мова саме про Україну, то ми передбачаємо загрозу не лише загального „перехлюпу" — так би мовити, „всесоюзного зразка", а й специфічно-українського. Перший можна окреслити як соціяльно-революційний — своєрідне поновлення гасла „Хто був нічим, той стане всім!" А до цього з-правила додається прагнення відплати, помсти. Отже випущені революцією з концентраків та тюрем численні в'язні (вони всі, включно з кримінальними, стануть враз „політичними в'язнями", жертвами режиму!) намагатимуться посісти перші місця в апараті нової влади, щоб „відплатити", поміститися винуватцям (нераз лише здогадним) своїх репресій і страждань.

Ось це і є вже той шкідливий „перехлюп", якого треба остерігатись самому й остерігати інших. Бо не слід забувати, що сучасна державна машина потребує багато досвідчених працівників різних галузей (зокрема господарсько-економічних) Наявні кадри їх більше, ніж у 50%, мають компартійні квитки. І коли їх усіх видалити, то державний апарат буде шкандибати, а людність зазнаватиме шкоди. Треба ясно здати собі справу, що не ВСЕ, СТВОРЕНЕ ЗА ПІВСТОЛІТТЯ, дасться скасувати на протязі місяця, — та не раз і взагалі його не треба касувати. Недоцільно і нерозумно в суспільно-державних справах іти за почуттям ненависти і помсти. Бо цим самим готується ґрунт проти себе самого. Особливо обережно слід підходити до людських кадрів-фахівців різних галузей народного господарства, науковців і мистців.

Сказане стосується антикомуністичної революції в цілому СССР, а ми обіцяли поперед сказати і про „специфічно-український аспект" революційної пересади, чи — як ми вище висловились — „перехлюпу".

Напевно більшість читачів здогадується, що тут ми маємо на оці націоналістичні перегини, які хоч і зрозумілі як реакція на утиски й дискримінацію української людности в лінії національного розвитку, тим не менше шкідливі і можуть призвести до вельми небажаних ускладнень в процесі нашого державного становлення. Думаємо, що багатьом нашим читачам доводилося чути нерозважні нахвалки і погрози в стилі відомого гасла: „Україна — для українців: геть кацапів з нашої землі!" Мусимо пам'ятати науку Вячеслава Липинського, який слушно твердив: дійсний український державник має стояти на становищі, що повноправним українським громадянином є кожен постійний житель України, незалежно від його національного кореня.

В українській вільній державі не повинно бути синів і пасинків. Очевидно, що росіяни-службовці — як напливний елемент розбухлої урядовопартійної машини — ледве чи матимуть місце у вільній Україні. Але ж у межах нинішньої УССР живуть декілька мільйонів росіян-робітників і колгоспників, що їх батьки та діди прибули в Україну ще перед революцією 1917 року. Чи є яка-будь рація виганяти їх з насидженого гнізда?

Це з погляду політика-державника. А ще ж є моральний бік справи, веління гуманности — воно аж ніяк не велить нам наслідувати кремлівських сатрапів, їх злочинних депортацій немилої їм людности.

Коли ми при НАЦІОНАЛЬНО-УКРАЇНСЬКОМУ аспекті, то не можемо оминути проблему СПІЛЬНОСТИ Й ОКРЕМОСТИ революційного процесу. Насамперед: чи можлива успішна революція в Україні (або на Кавказі чи Прибалтиці, — взагалі в тій чи іншій віддаленій від центру частині СССР) без участи Москви і Ленінграду?

Без найменшого вагання ми відповідаємо: НІ! І це, власне, обумовлює, диктує певний напрям і характер революційно-визвольних дій в період готування до революції, а також у перших днях і тижнях вже вибухлої революції — напрям і характер повної солідарности — аж до моменту цілковитої перемоги над кремлівськими тиранами.

Щоправда, ця солідарність не повинна присипляти нашої чуйности і революційних темпів у закладанні підвалин власнодержавности: організації власного Уряду в Києві, організації власного війська і обсадження ним нинішніх кордонів УССР. Ці кордони мусимо респектувати (хоч вони не покривають усього нашого етносу), щоб уникнути зайвих комплікацій так внутрі СССР, як і з сусідами зовні.

Закінчуючи, вертаємося до наголовка статті і твердимо: 1. Без революції в СССР не обійтися. 2. Щоб уникнути спустошення і надмірних людських жертв — необхідно не допустити „перехлюпу", тобто спинити розбуялу революційну стихію відразу ПО ЛІКВІДАЦІЇ РЕЖИМУ НЕВОЛІ. Ні в якому разі не можна допустити розпаношення людоненависнецьких практик ПОМСТИ та РЕВАНШУ — спроб якнайдалі реставрувати минуле. 3. Питання кадрів важливе взагалі, а в Україні зокрема й особливо. Тож слід пам'ятати, що комуністичний партійний квиток може бути в кишені дійсного українського патріота.

Сан Дієго, січень, 1978.

(Кінець)

Лука Луців

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

ОЛЕКСА ІЗАРСЬКИЙ. ПОЛТАВА. Роман. Сучасність. 1977, ст. 432. Обкладинка Христини Гориславської.

Це вже п'ята повість цього автора (автор назвав „Полтаву" романом), написана 1974 року,а перший свій твір він видав 1965 року. Про попередню повість, що звалася „Саксонська зима", писав не названий автор у „Свободі", ч. 51 з 1973 року, що це „продовження його попередніх творів" і що вона „окладає частину епопеї". Вона має ще такі прозові твори: „Віктор і Ляля" (1965), „Чудо в Мисловицях" (1967), „Київ" (1971) і „Саксонська зима" (1972). Найновіша „Полтава" оповідає про події Другої світової війни і кінчає кінцем 1943 року, коли герої виїжджають з України на Горішній Шлезьк, де мають працювати в німецькій фабриці. Пізніше написана „Полтава" не є продовженням „Саксонської зими", тільки її попередницею щодо подій.

Кілька слів про „Саксонську зиму". Ця повість побудована на спогадах автора, але вона має дійсний літературний обріб, який місцями своїм барокковим стилем утруднює читачеві сприймати цей твір. Ось зразок авторського стилю:

„Заміток ока і серця, почувань, збуджених як потребою гармонії, так і заперечення, думок, у поспіхові зібганих і таким же чином розгорнутих, — по водоспаду на кожен з боків світу, на кожен кут зору" (12). Яка розкіш щось таке читати...

Центром цієї повісти, як і роману „Полтава" — українська родина Лисенків, яка складається з синів Віктора й Льоки і батьків. Старий Лисенко часто філософує з Віктором, який в обидвох цих творах пише літературні твори й перекладає з усіх важніших мов. Батько питається Віктора: „Чи не є модерна проза, крім незвичайно накроєних речень і зумісне учудНених образів, просто сумішшю художности з елементами журналізму, з документом?!" Це оцінка синового твору.

З приємністю стверджуємо, що в найновішій повісті Ізарського немає таких речень, як повище з „Саксонської зими". У „Полтаві" автор показує читачеві українців, москалів, жидів, німців та героїв інших національностей, що їх важко запам'ятати. Автор зробив головного героя Віктора Лисенка письменником, який цікавиться тільки літературою, пише спогади й роман, перекладає Гете, Келлера та поезії німецькі, французькі й італійські. Неназваний автор в „Америці" (27.8.77) писав, що Ізарський в „Полтаві" широко „насвітлив психологію нашої інтелігенції старшого й молодшого покоління".

Цікаво, що авторові герої зовсім не цікавляться релігією (про неї мимоходом згадує на 277 сторінці Зіна („вона мала нахил до пліткарства" — пише про неї автор). Інші автори спогадів інакше писали про Полтаву під час німецької окупації, вони бачили там більше українства, як автор „Полтави", який каже своєму героєві Вікторові заявляти, що він „ніякої літератури переховувати не буде", і до „жадного підпілля" належати не буде. Він каже Козаченкові, представникові таємної української організації: „У вас, виходить, живе надія на відродження нашої державности всупереч намірам Німеччини і всупереч волі Росії... А я політики цурався й цураюся. Та ще не маю віри в наш обезголовлений народ".

Віктор відмовив Наталі Базаревській прибути до неї „на таємну зустріч полтавських українців з західняками, з галичанами", бо він „не довіряє ніяким полтавчанам і ніяким галичанам! Він не мав охоти всовувати свою голову в пастку!" Герої „Полтави", хоч їх очолює письменник Віктор, нічого не знають, що діялося в Києві, і аж наприкінці повісти (ст. 415) читач довідується, що в Києві діяла Олена Теліга, яку німці розстріляли.

Хто читав спогади про німецьку окупацію України, той зверне увагу на те, що між німцями в „Полтаві" багато людяних осіб і що між ними немає таких жорстоких бестій, які здійснювали програму ката України Коха, про якого нічого не знають герої „Полтави", хоч це самі інтелігенти.

Авторів герой Віктор дуже гарний, він має успіх

(Закінчення на ст. 3-ій)

Людмила Почтар

МІЙ ЛИЦАР...

У світлу пам'ять Незабутнього Мужа, сл. п. Михайла Почтаря, у п'яту річницю смерти.

Перші познаки зимового сезону, — особливо темно-сірі досвітки з ніби захованими якимись зловіщими тінями, та вечори, що зачинаються вже в пополудневих годинах, викликають у мене душевну депресію. А може й не депресію, а якийсь такий невимовний страх, що заморожує серце і відбирає всю логіку...

Кожного року в тім часі знов і знов переживаю трагедію з-перед п'яти років. Тоді також я була така неспокійна й пригнічена. Чи не було вислідом тяжких ударів долі, чи передчуттям ще страшнішої трагедії — я не знаю. Знаю тільки, що хоч був святочний час, — в мене чомусь нило серце і боліла душа. Мій Чоловік пояснював це тими важкими переживаннями, що, мов із мішка, посипалися на нашу родину. (А може: „чуло серце недоленьку, та сказать не вміло"...?)

В кожному разі, сяк-так відсвяткували Різдво, сидячи біля напівспаралізованого мого Батька і героїчно страдальної Мами. Мене цілий час душили сльози і притулившись до Михайла, мовчки дивилась на вогонь у ватрані. Притихлі діти примостились біля Діда, а доня ніжно гладила його руки. Михайло мовчки курив. Тоненькі смужки диму тягнулися до вогню і там зникали... Вже так ніколи й не знатиму, що думав Він у ті хвилини...

Прощаючись з Батьками, ми обіцяли приїхати аж через два тижні, бо найближчої суботи відбувалася сумівська „Маланка", до якої щороку вкладав Михайло багато часу й енергії.

Та йти на „Маланку" нам уже не довелось. Два дні перед тим звалила мого Чоловіка несподівана, нагла серцева атака. Хоч ще цілий місяць боровся за життя, до свідомости вже ніколи не прийшов і 11-го лютого 1973 р. Його не стало між живими...

Немов жахливий сон пересуваються всі ті події перед моїми очима. Сама згадка морозить кров. Вкінці, похоронні відправи, промови, маси людей. Сумні лиця, нестримні сльози і щирий жаль багатьох присутніх зближав мене з ними. Наче одна родина оплакували втрату і молилися за душу покійного Михайла.

У травні 1975 р. біля сотні друзів знов зійшлися при могилі в Бавид Бруку на посвячення пам'ятника. І знов спомини і зворушення з'єднує нас в одну громаду. Чудовий вінок з червоних гвоздиків від СУМА говорить виразніше від слів.

...Краплини свяченої води залишають слід на ясному ґраніті. Зір і думки підносяться за загостреним шпилем пам'ятника, як символом життєвих стремлінь Михайла. Та похилений на хрест зламаний колосок говорить про зламане, в розгоні, життя. Повну драматизму промову виголошує від Головної Управи СУМА друг Корнель Василик. Лагідний голос і теплі слова о. Івана Наконечного доторкаються до рани цілющим бальзамом.

Ще спомини і розмови в залі Народнього Дому. Дякую всім і від зворушення вся тремчу. Мені здається, що Михайло був тут із нами, що Він живе у наших серцях, що частинка Його залишилася у кожного з нас, які знали Його. Його живий образ стає мені таким близьким, ніби я бачила Його щойно вчора...

Та ось минає вже п'ятий рік від Його смерти. Притуплюється біль, звикається до самотности, хоч не покидає почуття, що половина мене таки вмерла разом із Ним.

Мимоволі приходить думка: якби так можна було завернути час назад, і тоді, в молодості, хтось дав мені вибір — довге, багате і радісне життя з кимось іншим, чи коротке щастя з Михайлом. Не задумуючись і на мить я вибрала б Михайла. Він бо був Лицарем моїх юних мрій, і Лицарем без закиду залишився до смерти. А щастя не міряється кількістю прожитих років, ані легкістю життя.

Коли згадую наше знайомство — в серці весна. Хоч познайомилися ми ранньою осінню, і то на весіллі, чи радше на вечірці перед весіллям одних його знайомих, де я мала бути дружкою. І Він навіть не був моїм партнером. Але щось з перших слів відрізняло Його від усіх молодих людей, яких я до того часу знала. Власне, з перших слів, бо щойно тоді я з цікавістю вперше глянула на Нього. Танцювали ми і говорили про щось, і несподівано все довкілля кудись зникло... На весіллі я навіть забула про свого дружбу, і з соромом мусіла вибачатися перед його мамою.

Помимо взаємного „притягання", наше знайомство обмежувалося до випадкових зустрічів. Ані одного умовленого побачення. Зате, коли зустрічалися чи то в танцювальній залі, чи біля церкви в Ню Йорку — була чиста радість, не затьмарена ніякими домовленнями. Раз, на „Маланці" в Ню Йорку, ми зустрілись вже під кінець забави і я, мабуть, так забулася, що загубила своє товариство, з яким приїхала і мала вертатися до Нюарку. Скінчилася забава, починало світати, люди розходилися, — і ніде нікогісінько з Нюарку. Автобуси ще не ходять, підземкою дороги не знаю. І тут мій Лицар береться відпроваджувати мене через усі лябіринти нюйоркської підземки аж додому. Сходило вже сонце, коли прощалися біля мого дому. На мою вдячність за таке джентельменство, Лицар лише усміхається, і від того усміху світ здається таким гарним!

За кілька тижнів зустрічаємось знов у Ню Йорку біля церкви. Інформує мене, що цього тижня відходить до війська, прощається з друзями і просить зачекати, щоб разом їхати до Нюарку, де має попрощатися із знайомими. Звичайно, що жду, хоч мала цілком інші пляни.

Не пам'ятаю, про що ми тоді говорили; але дорога підземкою видалась такою короткою, і щоб дещо її продовжити, йдемо від станції кільканадцять кварталів пішки. Погоджуюсь зайти разом до знайомих (це ті, що я дружкувала). Потім, знову пішки, відпроваджує мене. На розі прощаємось. Даю адресу і прошу писати, додаючи жартом, що адресу завжди можна зручно „загубити". „Ні, я не загублю". Хвильку дивимося собі в очі. В Його карих очах відбивається сонце, і вони промінюють. Стискаємо руки — і розходимось. Надворі рання провесна, а в серці, за словами поетки — „ще не любов — передчуття любови"... Дивуюся — я щойно попрощалася з людиною, з якою знайшла, чи могла б знайти спільну мову, а мені не сумно. Не сумно, а радісно, бо, здається, мені даровано пізнати щось незвичайне, чого я ще ніколи не знала.

Потім листи з вишколу, півофіційні, через „Ви" звичайно, але дружні, теплі. Кожний лист роз'яснював мій день і пах весною. Перечитувала їх багато разів і часом міжрядки хвилювали більше, ніж рядки. Писала й я, очевидно теж через „Ви". Та не могла не згадати, що була на забаві, в тій самій залі, грала та сама оркестра, так само крутилися під стелею кольорові світла і веселилися розбавлені пари, але чогось бракувало, не було настрою і не з'являлася казка...

Гарячого липневого дня ми зустрілися під час Його відпустки поміж вишколом і від'їздом на Далекий Схід (Корейська війна). Блукали в парку, проходили поміж якісь квітучі кущі і мальовничі озерця, сідали на лавки, та не знаю, скільки з тієї пишної краси природи ми помічали. Раділи зустріччю, втішалися взаємною близькістю, та разом з тим говорили про все у світі, лише не про власні почування. Тільки багато пізніше признався мені мій Лицар, що через таку непевність завтрішнього дня свідомо не хотів нічого „зачинати", щоб не „зв'язувати" мене невідомістю.

Та, мабуть, засильні були наші почуття, і за пізно вже нам обом було слухати свого власного „благоразумія". Бо несподівано, урвавши на півслові якусь розмову, мій Лицар раптово зупинився на стежці, якою ми саме йшли, пригорнув мене до себе і поцілував. Заки я встигла отямитись, відхилився, глянув у вічі і в гарячому цілунку з'єдналися спрагнені уста.

Визнання чи признання прийшло щойно в листі з-за моря. Очевидно, вже через „Ти"...

За майже два роки багато листів перелетіло океан в обидві сторони. І любов, і туга, і радість віднайдення себе, і смуток розлуки, і багато дечого іншого було в тих листах. А на кінець з'явився ще й „страх": а чи любов ця часом не „паперова", не уявна, чи витримає вона іспит реальної дійсности. І вона цей іспит здала. Незадовго після повернення мого Лицаря з країни Сходячого Сонця ми одружились. Лицар змінив шолом на книжку, скінчив інженерію, зробив „Мастер дегрі". Був дуже активним в українськім студентськім русі, в СУМА та інших громадських організаціях. На приватне життя залишалося мало часу, а на товариське і зовсім не було. Та ми зуміли створити свій власний внутрішній світ і були щасливими, хоч життя не було встелене рожами.

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПРОТОКОЛ

НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яке відбулося в днях 23-го до 27-го травня 1977 року на Союзівці в Кергонксон, Н. Й.

(12)

ЗВІТ З ПЕРЕВІРКИ ФІНАНСОВОГО ВІДДІЛУ

Продовження

Б.Річеві видатки:

- Друки	37.101.66 Дол.	
- Канцелярійні приладдя	6.895.48 "	
- Поштові оплати	15.227.85 "	
- Телефони,телеграми	12.022.31 "	
- Асекурація будинків	13.657.96 "	
- Винайм і обслуга машин	23.534.25 "	
- Виготовлення дивіденди	5.628.21 "	
- Книжки і друки	1.245.06 "	
- Інші загальні видатки	13.334.06 "	
РАЗОМ:Річеві видатки		128.646.84 Дол.

В.Забезпечення працівників:

- Пенсійний фонд	68.979.00 Дол.	
- Хворобове забезпечення	20.890.61 "	
- Групове забезпечення	7.868.13 "	
Безробіття	2.727.26 "	
- Обезпечення від випадків	3.822.00 "	
- Податки	57.48 "	
- Соціяльне забезпечення	25.083.18 "	
- Відправа працівників	8.580.00 "	
РАЗОМ:Забезпечення працівників		138.007.66 Дол.

Г.Кошти подорожей,засідань і репрезентацій:

- Кошти подорожей	25.183.84 Дол.	
- Кошти засідань Головного Уряду	19.612.56 "	
- Кошти Контрольної Комісії	6.814.93 "	
РАЗОМ:Кошти подорожей,засідань і репрезентацій.		51.611.33 Дол.

5.Організаційний Відділ:

- Відділові секретарі	275.635.74 Дол.	
- Винагорода за нових членів	55.374.26 "	
- Винагорода Предсідникам і касієрам	1.612.00 "	
- Платні обласних організаторів	8.540.00 "	
- Зворот коштів дороги організаторам	6.542.39 "	
- Кошти Окружних Зборів	5.608.48 "	
- Друки-оголошення	16.491.15 "	
- Лікарські бадання нових членів	4.267.52 "	
- Головний лікар	1.500.00 "	
РАЗОМ:Організаційний відділ		375.571.54 Дол.

6.Кошти інвестицій:

- Обниження вартости бондів	7.778.17 Дол.	
- Банкова обслуга при бондах	5.294.24 "	
- Відсотки від закуплених бондів	15.833.32 "	
- Страта при виміні бондів	7.749.49 "	
- Страта при гіпотечних позичках	26.038.97 "	
- Інвестиційні видатки	75.00 "	
- Податок від гіпотечних позичок	6.964.10 "	
РАЗОМ:Кошти інвестицій		69.733.29 Дол.

7.Конвенція:

- Кошти 28-ої Конвенції .... 125.00 Дол.

8.Свобода:

- Свобода за членів .... 302.200.00 Дол.

9.Допомоги-пожертви:

- Допомога членам	28.475.00 Дол.	
- Пожертви Організаціям	25.955.23 "	
- Фонд наглої потреби	4.273.92 "	
РАЗОМ:Допомоги-пожертви		58.704.15 Дол.

10.Комісії:

- Стипендійна	15.689.65 Дол.	
- Спортова	4.919.78 "	
РАЗОМ:Комісії		20.609.43 Дол.

11.Реальности:

- Вдержання власних приміщень	17.931.95 Дол.	
- Вдержання перебраних будинків.Н.Й.	22.237.48 "	
- Вдержання " " Бронкс	5.665.08 "	
- Страта при продажі будинку на Бр...	5.807.25 "	
РАЗОМ:Реальности		51.641.76 Дол.

12.Інвентар:

- Закуп інвентаря/машини,устаткування .... 3.267.25 Дол.

13.Інші виплати:

- Премії за реасекурацію	10.520.94 Дол.	
- Актюар за оцінку грамот	10.433.58 "	
- Вкладки до братських союзів	1.975.04 "	
- Асекураційні відділи за дозволи	3.557.75 "	
- Правні поради	114.17 "	
- Податки Канада	52.787.52 "	
- Виміна чужої валюти	152.07 "	
РАЗОМ:Інші виплати.		79.541.07 Дол.

14.Амортизація:

- Амортизація будинків	15.527.39 Дол.	
- Амортизація друкарських машин	891.60 "	
- Амортизація електричних машин	2.318.32 "	
РАЗОМ:Амортизація		18.737.31 Дол.

РАЗОМ ВИДАТКИ У.Н.С.:		3.937.831.06 Дол.
15.Видавництво Свобода		568.778.24 "
16.Союзівка		397.908.52 "
РАЗОМ:ВИДАТКИ		4.904.517.82 Дол.

17.Бонди:

- Закуплено бондів .... 2.580.177.47 Дол.

18.Уділи:

- За належні відсотки закуплено уділи ... 5.805.04 Дол.

19.Гіпотечні позички:

- Уділено позичок-морґеджів .... 267.294.96 Дол.

20.Позички членам:

- Уділено позички членам .... 98.418.59 Дол.

21.Українська Національна Корпорація:

- Уділено позичку .... 721.617.03 Дол.

22.Реальности:

- Піднесено вартість реальностей в Керн.	47.243.95 Дол.	
- Перебрано на власність	12.863.40 "	
РАЗОМ:Реальности		60.107.35 Дол.

23.Інвентар:

- Закуплено друкарські машини	3.421.71 Дол.	
- Закуплено електричні машини	1.536.00 "	
РАЗОМ:Інвентар		4.957.71 Дол.

24.Різні переливи:

- Різні переливи		78.675.98 Дол.
РАЗОМ:КАСОВІ РОЗХОДИ		8.721.571.95 Дол.

Готівка в банках на день 1.січня 1976	447.505.87 Дол.	
Приходи в 1976 році	8.676.633.33 "	
Розходи в 1976 році		8.721.571.95 Дол.
Готівка в банках на день 31.грудня 76		402.567.25 "
РАЗОМ:	9.124.139.20 Дол.	9.124.139.20 Дол.

Готівка в сумі 402.567.25 Дол.,ульокована на 13-ти контах банкових в слідуючих місцевостях:

Джерзі Сіті на 4 контах, в Ню-Йорку на 3 контах,
Канаді на 2 контах, в Неварку на 1 конті,
Філядельфії на 1 конті, в Елізабеті на 1 конті і
Кінґстоні на 1 конті.

ПРИХОДИ І ВИДАТКИ У.Н.С.ЗА 1976.

	ПРИХОДИ	ВИДАТКИ	РІЗНИЦЯ
1.Членські вкладки	3.025.484.57 Дол.		
2.Інші фонди	10.883.79 "		
3.Відсотки	1.919.484.48 "		
4.Реальности	36.054.83 "		
5.Інші впливи	20.606.78 "		
6.Виплати грамот		1.847.162.48 Дол.	
7.Сирітський фонд		4.959.46 "	
8.Дивіденда		471.541.75 "	
9.Кошти адміністрації:платні.		316.020.74 "	
10. " " річеві видатки..		128.646.84 "	
11.Забезпечення працівників		138.007.66 "	
12.Кошти адм:кошти подорожей..		51.611.33 "	
13.Організаційний Відділ		375.571.54 "	
14.Кошти інвестицій		69.733.29 "	
15.Конвенція		+ 125.00 "	
16.Свобода		302.200.00 "	
17.Допомоги-пожертви		58.704.15 "	
18.Комісії		20.609.43 "	
19.Реальности		51.641.76 "	
20.Інвентар		3.267.25 "	
21.Інші виплати		79.541.07 "	
22.Амортизація		18.737.31 "	
РАЗОМ:Приходи У.Н.С.	5.012.514.45 Дол.		
РАЗОМ:Видатки У.Н.С.		3.937.831.06 Дол.	
РАЗОМ:Надвижка У.Н.С.			1.074.683.39
ВИДАВНИЦТВО"СВОБОДА".ПРИХОДИ	566.512.88 "		
ВИДАВНИЦТВО"СВОБОДА"ВИДАТКИ		568.778.24 Дол.	
ВИДАВНИЦТВО"СВОБОДА"СТРАТА.			- 2.265.36
СОЮЗІВКА ПРИХОДИ	437.921.95 "		
СОЮЗІВКА ВИДАТКИ		397.908.52 "	
СОЮЗІВКА НАДВИЖКА			+ 40.013.43
РАЗОМ:ПРИХОДИ	6.016.949.28 Дол.		
РАЗОМ:ВИДАТКИ		4.904.517.82 Дол.	
РАЗОМ:НАДВИЖКА			1.112.431.46
РАЗОМ:	6.016.949.28 Дол.	4.904.517.82 Дол.	1.112.431.46

РОЗПОДІЛ ПРИХОДІВ І ВИДАТКІВ ЗА 1976 РІК ПО ФОНДАМ.

	ПРИХОДИ	ВИДАТКИ	РІЖНИЦЯ
Забезпеченевий фонд	5.436.360.05 Дол.	4.427.303.89 Дол.	1.009.056.16
Братський фонд	119.163.75 "	70.026.62 "	49.137.13
Сирітський фонд	17.548.00 "	4.982.42 "	12.565.58
Фонд захисту	437.921.95 "	397.908.52 "	40.013.43
Фонд наглої потреби	5.955.53 "	4.296.37 "	1.659.16
РАЗОМ:	6.016.949.28 Дол.	4.904.517.82 Дол.	1.112.431.46

БІЛЯНСИ НА ДЕНЬ 31.ГРУДНЯ 1975/1976

АКТИВИ/СТАН ЧИННИЙ/	31.XII.1975 Р.	%	31.XII.1976 Р.	%	+-	РІЖНИЦЯ
Готівка в банках.....	447.595.87	1.12	402.567.25	.98	-	44.938.62
Бонди...............	25.423.286.82	63.50	27.016.599.13	65.65	+	1.593.312.31
Уділи...............	521.009.25	1.30	526.814.29	1.28	+	5.805.04
Гіпотечні позички....	4.160.446.97	10.39	3.476.911.47	8.45	-	683.535.50
Позички членам.......	511.544.32	1.28	542.351.17	1.32	+	30.806.85
Позичка Укр.Нац.Корп.	8.192.270.70	20.46	8.369.787.73	20.34	+	177.517.03
Реальности..........	671.938.83	1.68	703.655.39	1.71	+	31.716.56
Інвентар............	109.967.82	.27	111.715.61	.27	+	1.747.79
РАЗОМ:АКТИВИ.........	40.037.970.58	100.00	41.150.402.04	100.00	+	1.112.431.46

ПАСИВИ/СТАН ДОВЖНИЙ/						
Фонд забезпеченевий..	39.371.606.97	98.34	40.380.663.13	98.13	+	1.009.056.16
Фонд братський.......	216.251.50	.54	265.388.63	.64	+	49.137.13
Фонд сирітський......	175.699.12	.44	188.264.70	.46	+	12.565.58
Фонд захисту.........	228.975.27	.57	268.988.70	.65	+	40.013.43
Фонд наглої потреби..	45.437.72	.11	47.096.88	.12	+	1.659.16
РАЗОМ:ПАСИВИ.........	40.037.970.58	100.00	41.150.402.04	100.00	+	1.112.431.46

РЕЗЕРВА НА ПОКРИТТЯ						
ГРАМОТ:.............	29.191.292.39	72.91	30.389.326.24	73.85	+	1.198.033.85
Власні фонди........	10.846.678.19	27.09	10.761.075.80	26.15	-	85.602.39
РАЗОМ:..............	40.037.970.58	100.00	41.150.402.04	100.00	+	1.112.431.46

ОЦІНКА АКТИВІВ:	КНИЖКОВА ВАРТІСТЬ	РИНКОВА ВАРТІСТЬ	РІЖНИЦЯ
Бонди...............	27.016.599.13 Дол.	23.338.244.00 Дол.	- 3.678.355.13
Уділи...............	526.814.29 "	139.527.00 "	- 387. 287.29
РАЗОМ:..............	27.543.413.42 Дол.	23.477.771.00 Дол.	- 4.065.642.42

ОЦІНКА ЧЛЕНСЬКИХ ГРАМОТ:

1970 РІК 134.23 %, 1971 РІК 133.16 %, 1972 РІК 136.37 %, 1973 138.03 % 1974 РІК 137.10 %, 1975 РІК 137.62 %, 1976 РІК 136.18 %.

СМЕРТНІСТЬ ЧЛЕНІВ:

1970 РІК 54.71 %, 1971 РІК 57.22 %, 1972 РІК 65.10 %, 1973 РІК 52.79 %, 1974 РІК 61.03 %, 1975 РІК 51.33 %, 1976 РІК 50.86 %.

ВІДНОШЕННЯ ОДЕРЖАНИХ ВІДСОТКІВ ДО ІНВЕСТИЦІЙ/ПО ПОТРУЧЕННІ ВИДАТКІВ/

1970 РІК 4.61 %, 1971 РІК 4.74 % 1972 РІК 5.09 %, 1973 РІК 5.50 %, 1974 РІК 3.84 %, 1975 РІК 3.77 %, 1976 РІК 4.18 %.

Стан членів на день 31.грудня 1975 р. 88.112, 31.грудня 1976 87.729.

ПОЯСНЕННЯ ДО ПООДИНОКИХ РАХУНКІВ:

БОНДИ:

Стан бондів на день 1.січня 1976 р....	25.423.286.82 Дол.	
В часі року інвестовано в бондах......	2.576.293.75 "	
Підвищено вартість бондів............	3.883.72 "	
В часі року продано бондів............		979.086.99
Обнижено вартість бондів..............		7.778.17
Стан бондів на день 31.грудня 1976 р..		27.016.599.13
РАЗОМ:................................	28.003.464.29 Дол.	28.003.464.29

Бонди здепоновані:

В Комершел Трост Компані Джерзі Сіті.	21.711.320.13 Дол.
В забезпеченевому уряді в Отаві......	4.764.761.00 "
В Стейтовому найвищому суді в Трентоні на покриття притенсій контрактора	540.518.00 "
РАЗОМ:...............................	27.016.599.13 Дол.

Як запоруку на уділення позички для Української Національної Корпорації, Український Народний Союз заручив бондами на суму 2.694.000.- за слідуючі позички:

Фірст Джерзі Нейшенал Банк	745.000.00 Дол.
Комершел Трост Компані....	2.400.000.00 "
РАЗОМ:....................	3.145.000.00 Дол.

Рівнож Український Народний Союз заручив своїми бондами за боргові зобовязання у висоті 2.424.900.00 Дол.

Уділи:

Стан уділів на день 1.січня 1976 р...	521.009.25 Дол.	
В 1976 р.дописано відсотки...........	5.805.04 "	
Стан уділів на день 31.грудня 1976 р.		526:814.29
РАЗОМ................................	526.814.29 Дол.	526.814.29

ВАРТІСТЬ УДІЛІВ:

	КНИЖКОВА	РИНКОВА
Кольоніял Конвертабле Фонд Інк....... 11360.373 уділів.	125.414.29 Дол.	105.765.00
Гемілтон Інвестмент Тр.Юнітс......... 20.000 уділів......................	400.000.00 "	32.500.00
Мерріл,Линч,Феннер і Сміт Компані:::. 50 уділів	1.400.00 "	1.262.00
РАЗОМ................................	526.814.29 Дол.	139.527.00

Гіпотечні позички-морґеджі.

Стан гіпотечних позичок на день 1.1..	4.160.446.97 Дол.	
В часі року уділено позичок..........	267.294.96 "	
В часі року сплачено позичок.........		950.830.46
Стан позичок на день 31.грудня 1976V.		3.476.911.47
РАЗОМ:...............................	4.427.741.93 Дол.	4.427.741.93

На день 31.грудня 1976 р.було:

216 позичок в Америці на загальну суму	2.764.297.47 Дол.
30 позичок в Канаді на загальну суму	712.614.00 "
246 РАЗОМ:...........................	3.476.911.47 Дол.

В 1976 р.сплачували позички реґулярно:

205 позичок в Америці на загальну суму	2.606.639.47 Дол.	
30 позичок в Канаді..................	712.614.00 "	
235 РАЗОМ:...........................		3.319.253.47

Залеглості [більше] як три місяці:

2 позички в Бронксі на загальну суму	35.173.00 Дол.	
1 позичка в Ню-Йорку................	30.236.00 "	
1 позичка в Форд Сіті...............	23.758.00 "	
4 РАЗОМ:............................		89.167.00

Залеглості менші як три місяці:

1 позичка в Чікаго на загальну суму.	10.548.00 Дол.	
4 позички в Ню"-Йорку...............	45.110.00 "	
5 РАЗОМ:............................		55.658.00

В процесі перебрання:

2 будинки в Бронксі.................	12.833.00 Дол.	12.833.00
РАЗОМ:..............................		3.476.911.47

Позички членам:

Стан позичок на день 1.січня 1976 р...	511.544.32 Дол.	
В 1976 р.уділено нових позичок........	77.571.00 "	
В 1976 р.дописано відсотки............	19.641.51 "	
В 1976 р.покрито грошеві звороти......	1.206.08 "	
В часі року сплачено позичок..........		54.854.68
В часі року перенесено до грошевих зв.		12.757.06
Стан позичок на день 31.грудня 1976 р.		542.351.17
РАЗОМ:................................	609.962.91 Дол.	609.962.91

Українська Національна Корпорація:

Стан позички на день 1.січня 1976 рік	8.192.270.70 Дол.	
В 1976 р.уділено позичку.............	721.617.03 "	
В 1976 р.сплачено позичку............		544.100.00
Стан позички на день 31.грудня 1976 р.		8.369.787.73
РАЗОМ:...............................	8.913.887.73 Дол.	8.913.887.73

Реальности:

Стан реальностей на день 1.січня 1976 р.	671.938.83 Дол.	
В часі року перебрано реальність в Брон.	12.863.40 "	
Підвищено вартість в Кернгонксоні.......	47.243.95 "	
В часі року продано реальність..........		12.863.40 Дол
Амортизація будинків в Кернгонксоні.....		15.527.39 "
Стан реальностей на день 31.грудня 1976		703.655.39 "
РАЗОМ:..................................	732.046.18 Дол.	732.046.18 Дол

Книжкова вартість будинків:

Союзівка Кернгонксон....................	605.567.96 Дол.
Головний Уряд Джерзі Сіті...............	30.000.00 "
Перебрані будинки в Бронксі.............	40.475.41 "
Перебрані будинки в Ню-Йорку............	27.612.02 "
РАЗОМ:..................................	703.655.39 Дол.

Інвентар/машини/:

Стан інвентаря на день 1.січня 1976	109.967.82 Дол.	
В часі року закуплено друкарські машини.	3.421.71 "	
В часі року закуплено електричні машини.	1.536.00 "	
Амортизація друкарських машин...........		891.60 Дол
Амортизація електричних машин...........		2.318.32 "
Стан інвентаря на день 31.грудня 1976 р.		111.715.61 "
РАЗОМ:..................................	114.925.53 Дол.	114.925.53 Дол

Книжкова вартість машин:

Електричні машини.......................	20.864.88 Дол.
Друкарські машини..... нові.............	85.501.07 "
Друкарські машини старі.................	5.349.66 "
РАЗОМ:..................................	111.715.61 Дол.

РУХ ЧЛЕНІВ:

ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ,СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПО РОКАМ:

	НОВІ ЧЛЕНИ	СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	ПЕРЕСІЧНА СУМА
1966 рік..................	4994	8.893.600.00 Дол.	1.780.00 Дол.
1967 рік..................	4400	8.032.000.00 "	1.825.00 "
1968 рік..................	3872	7.180.000.00 "	1.855.00 "
1969 рік..................	5462	10.108.000.00 "	1.850.00 "
1970 рік..................	5252	9.734.900.00 "	1.853.00 "
1971 рік..................	4056	8.429.000.00 "	2.078.00 "
1972 рік..................	4216	8.967.000.00 "	2.126.00 "
1973 рік..................	4668	11.249.000.00 "	2.409.00 "
1974 рік..................	4005	9.672.000.00 "	2.415.00 "
1975 рік..................	3111	7.537.000.00 "	2.422.00 "
1976 рік..................	3071	7.335.500.00 "	2.389.00 "

Сума забезпечення в 1975	156.211.325.00 Дол.
Сума забезпечення в 1976	157.623.399.00 "
Збільшено суму забезпечення....................	1.412.074.00 Дол.

Дотації:	УХВАЛЕНО 1976	ВИПЛАЧЕНО 76.	ВИПЛАЧЕО ЗА 1975
С.К.В.У.	1.000.00 Дол.	1.000.00 Дол.	
У.К.К.А.	2.500.00 "	2.500.00 "	
Краєвий Комітет 200 і 100 річчя....	1.000.00 "	1.000.00 "	900.00
Катедра св.Софії	1.000.00 "	1.000.00 "	
Консисторія Укр.Православної Церкви	1.000.00 "	1.000.00 "	
Укр.Католицька Церква св.Юра Н.Йорк	1.000.00 "	1.000.00 "	
Український Науковий Інститут Гарвард	1.000.00 "	1.000.00 "	
Український Вільний Університет....	1.000.00 "	1.000.00 "	
Наукове Товариство ім.Т.Шевченка...	250.00 "	250.00 "	
У.В.А.Н.	250.00 "	250.00 "	500.00
Пласт	500.00 "	500.00 "	
С.У.М.А.	500.00 "	500.00 "	
С.У.С.Т.А.	500.00 "	500.00 "	
М.У.Н.	150.00 "		
О.Д.У.М.	150.00 "		
Студії Українознавства на Пен.Унів.	250.00 "	250.00 "	
Асоціяція Укр.Професорів Америки...	250.00 "		
Музичний Інститут Америки	100.00 "	100.00 "	
Рідна Школа Німеччина	100.00 "	100.00 "	
С.У.А. Дім-Музей	250.00 "	250.00 "	
Золотий Хрест	100.00 "	100.00 "	
Бібльотека ім.С.Петлюри	100.00 "	100.00 "	
Н.Т.Ш.Канада	250.00 "	250.00 "	
Пласт "	150.00 "	150.00 "	
С.У.М. "	150.00 "	150.00 "	
Союз Українських Студентів Канада..	150.00 "	150.00 "	
М.У.Н.Канада	150.00 "	150.00 "	150.00
О.Д.У.М.."	150.00 "	150.00 "	150.00
Золотий Хрест Канада	100.00 "		
Комітет Українців Канади	350.00 "	300.00 "	
Студія Танку Авраменка	100.00 "	100.00 "	
Непредбачені	400.00 "		
Український Музей Клівелянд		150.00 "	
Український Олімпійський Комітет...		150.00 "	
Ц.Е.С.У.С.		100.00 "	
Літературно-Мистецький Клюб Ню-Йорк	100.00 "	100.00 "	
РАЗОМ:ухвалено в 1976 році	15.000.00 Дол.		
РАЗОМ:виплачено в 1976 за 1976 рік.		14.300.00 Дол.	
РАЗОМ:виплачено в 1976 за 1975 рік.			1.700.00

Виплачено в 1976 р.поза бюджетом:

Курси Українознавства на Союзівці		7.083.81 "
Памятник Лесі Українки на "		2.871.42 "
РАЗОМ:преліміновано	15.000.00 Дол.	
РАЗОМ:виплачено за 1976 рік	14.300.00 "	
До вирівнання за 1976 рік	700.00 Дол.	
РАЗОМ:виплачено в 1976 році		25.955.23 Дол.

ПОРІВНАННЯ

ПРИХОДІВ І ВИДАТКІВ З ПРЕЛІМІНАРЕМ БЮДЖЕТУ ЗА 1976 РІК.

ПРИХОДИ:	ПРЕЛІМІНОВАНО	ВПЛИНУЛО	РІЖНИЦЯ	%
Членські вкладки	3.010.000.00	3.025.484.57	+ 15.484.57	100.50
Відсотки	1.659.000.00	1.919.484.48	+ 260.484.48	115.70
Інші фонди	16.000.00	10.883.79	- 5.116.21	68.00
Реальности	35.000.00	36.054.83	+ 1.054.83	103.00
Різні приходи	5.000.00	20.606.78	+ 15.606.78	412.10
РАЗОМ ПРИХОДИ:У.Н.С.	4.725.000.00	5.012.514.45	+ 287.514.45	106.00
Видавництво Свобода	520.000.00	566.512.88	+ 46.512.88	108.90
Союзівка	400.000.00	437.921.95	+ 37.921.95	109.40
РАЗОМ ПРИХОДИ	5.645.000.00	6.016.949.28	+ 371.949.28	106.50

ВИДАТКИ:	ПРЕЛІМІНОВАНО	ВИПЛАЧЕНО	РІЖНИЦЯ	%
Виплати грамот	1.910.000.00	1.847.162.48	- 62.837.52	96.70
Кошти адміністрації:платні	308.000.00	316.020.74	+ 8.020.74	102.60
Кошти адм.річеві видатки..	78.000.00	128.646.84	+ 50.646.84	164.90
Кошти адм.забезпечення....	160.700.00	138.007.66	- 22.692.34	85.80
Кошти адм.засідання,подор.	58.000.00	51.611.33	- 6.388.67	88.90
Організаційний відділ	428.000.00	375.571.54	- 52.428.46	87.70
Кошти інвестицій	124.000.00	69.733.29	- 54.266.71	56.20
Дивіденда	480.000.00	471.541.75	- 8.458.25	98.20
Конвенція	65.000.00	+ 125.00	- 65.125.00	-----
Допомога пожертви	55.000.00	58.704.15	+ 3.704.15	106.70
Свобода за членів	270.000.00	302.200.00	+ 32.200.00	111.90
Комісії	31.100.00	20.609.43	- 10.490.57	66.20
Реальности-вдержання	55.000.00	51.641.76	- 3.358.24	93.80
Сирітський фонд	10.000.00	4.959.46	- 5.040.54	49.50
Інвентар	--.---.--	3.267.25	+ 3.267.25	-----
Амортизація	20.000.00	18.737.31	- 1.262.69	93.60
Інші різні виплати	99.500.00	79.541.07	- 19.958.93	79.90
РАЗОМ:	4.152.300.00	3.937.831.06	- 214.468.94	94.80
Видавництво Свобода	540.000.00	568.778.24	+ 28.778.24	105.30
Союзівка	390.000.00	397.908.52	+ 7.908.52	102.00
РАЗОМ ВИДАТКИ	5.082.300.00	4.904.517.82	- 177.782.18	96.50
Надвижка	562.700.00	1.112.431.46	+ 549.731.46	197.60
РАЗОМ:	5.645.000.00	6.016.949.28	+ 371.949.28	106.50

ПОРІВНАННЯ

ПРИХОДІВ І ВИДАТКІВ ЗА РОКИ 1975/1976

	ПРИХОДИ	ВИДАТКИ	РІЖНИЦЯ
1975 РІК	5.528.571.27	4.781.027.21	+ 747.544.06 Дол.
1976 РІК	6.016.949.28	4.904.517.82	+1112.431.46 "
РІЖНИЦЯ	+ 488.378.01	+ 123.490.61	+ 364.887.40 Дол.

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА КОРПОРАЦІЯ:

ПРИХОДИ:	
Чинші	1.011.968.34 Дол.
Паркування	6.938.75 "
Зворот за телефони	296.54 "
Відсотки від депозитів	1.728.71 "
РАЗОМ ПРИХОДИ:	1.020.932.34 Дол.

ВИДАТКИ:

Оперативні:		
Газ,електрики	156.920.48	
Чищення будинку,направи.	15.113.59	
Нічний сторож	3.374.00	
Огрівання-холодільна сис	14.901.39	
Елевейтори	19.423.80	
Комісове за винайм	22.621.12	
Податок від чиншів 15 %	65.335.12	
Податок від площі	7.117.07	
Податок за воду	5.586.89	
Миття вікон	2.302.65	
РАЗОМ:оперативні видатки		312.696.11
Адміністраційні видатки:		
Платні	52.551.02	
Податок від платень	7.185.71	
Госпіталізація	1.962.67	
Канцелярійні приладдя...	1.255.76	
Друки	656.70	
Оголошення	7.117.35	
Дозволи	184.00	
Ню-Джерзі Корпорації вид	2.557.78	
Асекурація	10.588.00	
РАЗОМ:адміністраційні в.		84.058.99
Відсотки:		
Боргові зобовязання 8 %	131.760.71	
Укр.Народний Союз 10 %	263.017.03	
Фірст Джерзі Нац.Б. 7 %	65.873.85	
Комершел Трост Ко. 6.5	173.777.57	
РАЗОМ:відсотки		634.429.16
Амортизація:		
Будинок 1 %	137.512.28	
Інвентар 10 %	263.54	
РАЗОМ:Амортизація		137.775.82
РАЗОМ:Видатки		1.168.960.08
Страта за 1976 рік		148.027.74
РАЗОМ:		1.020.932.34

БІЛЯНСИ

НА ДЕНЬ 31.ГРУДНЯ 1975/1976.

АКТИВИ/СТАН ЧИННИЙ/	31.XII.1975 Р.	31.XII.1976 Р.	+- РІЖНИЦЯ
Готівка в банку	106.454.12	158.693.92	+ 52.239.80 Дол.
Площа	54.647.81	54.647.81	---.-- "
Будинок 13.751.228.01 -Амортизація 137.512.28	12.639.570.80	13.613.715.73	+974.144.93 "
Інвентар 2.635.35 -Амортизація 263.54	2.175.67	2.371.81	+ 196.14 "
РАЗОМ	12.802.848.40	13.829.429.27	+ 1026.580.87 Дол.

ПАСИВИ/СТАН ДОВЖНИЙ/			
Позички	13.038.170.70	13.939.687.73	+ 901.517.03 Дол.
Уділи	100.00	---.--	- 100.00 "
Наперід заплачені чинші..	57.459.54	21.691.66	- 35.767.88 "
Забезпечення на чинші....	14.162.07	14.265.10	+ 103.03 "
Незаплачений податок	---.--	1.812.52	+ 1.812.52 "
РАЗОМ:	13.109.892.31	13.977.457.01	+ 867.564.70 Дол.
Страта	- 307.043.91	- 148.027.74	+ 159.016.17 "
РАЗОМ:	12.802.848.40	13.829.429.27	+ 1026.580.87 Дол.

СТАН ПОЗИЧОК НА ДЕНЬ 31.XII.			
Український Народний Союз	8.192.270.70	8.369.787.73	+ 177.517.03 Дол.
Фірст Джерзі Нейшенел Банк	1.200.000.00	745.000.00	- 455.000.00 "
Комершел Трост Компані....	2.400.000.00	2.400.000.00	---.-- "
Боргові зобовязання	1.245.900.00	2.424.900.00	+ 1179.000.00 "
РАЗОМ:	13.038.170.70	13.939.687.73	+ 901.517.03 Дол.

Залеглі відсотки до У.Н.Союзу:	
1974 рік	668.438.12 Дол.
1975 рік	802.932.00 "
1976 рік	847.008.38 "
РАЗОМ:залеглі відсотки	2.318.378.50 Дол.

Кошти будови дому в 1976 р.збільшилися на суму 1.111.657.21 Дол. /Арбітраж будивничій компанії 702.398.00 дол.,кошти правні 45.723.85 дол.,додаткові роботи при винаймленні поверхів 51.592.45 Дол.,Архітект 5.000.00 Дол.,додаткові видатки-роботи при інших поверхах 307.043.91 Дол./

Кошти будови ще збільшаться на суму 427.350.00 ,відсотки і правні поради,яку то суму ще додатково вимагає контрактор.

У видатках корпорації заплачено відсотки до Українського Народного Союзу по день 31.грудня 1973 р.Не подано залеглих відсотків за роки 1974,1975 і 1976 в сумі 2.318.378.50 Дол.

З приємністю належить ствердити,що вплати членів Українського Народного Союзу на Боргові Зобовязання постійно зростають,в 1976 р.збільшилися на суму 1.179.000.00 і на день 31.грудня 1976 р.виносили суму 2.424.900.oo дол.На день контролі т.є. за три місяці на 31.березня 1977 р.вплинуло понад 1.000.000.00 дол.Стан боргових зобовязань на день 31.березня 1977 виносили 3.500.000.00 Дол.Це вказує на велике довіря членів Українського Народного Союзу до Головного Уряду У.Н.С.

На підставі заключених контрактів на винаймлені поверхи,фінансовий стан Корпорації в 1977 р.буде кращим і викаже надвижку понад 500.000.00 Дол., яку то суму можна буде зужити на покриття сплати капіталу або відсотків чи зобовязань до У.Н.С.

Доповняючі звіти будуть передискутовані на спільному засіданні Контрольної Комісії в дні 22.травня 1977 і зреферовані у формі рекомендацій і резолюцій на спільному засіданні Головного Уряду в місяці травні 1977 р.

ПЕРЕВІРКА ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНС

Вступ.

В днях 27-го березня по 2 квітня 1977 р. проведено контролю Організаційного Відділу УНСоюзу в приміщеннях Дому УНСоюзу в Джерзі Сиrі.

Приявними при контролі були: головний організатор УНСоюзу та службовики Організаційного Відділу.

Головний організатор Степан Гавриш предложив до контролі усі вимагані Контрольною Комісією матеріяли.

У висліді контролі стверджено:

I. СТАТИСТИЧНІ ДАНІ ПРО СТАН ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ:

Таблиця ч. 1: Присднання і загальний стан членів УНСоюзу в 1965-1976

Рік	Придбано чл.	загальний стан
1965	4,896	86,059
1966	4,994	87,053
1967	4,440	88,261
1968	3,872	88,265
1969	5,462	89,107
1970	5,252	89,209
1971	4,056	88,366
1972	4,216	88,213
1973	4,668	89,119
1974	4,005	89,069
1975	3,111	88,112
1976	3,071	87,729

Таблиця ч. 2: присднані члени та їх сума забезпечення: в 1969-1976 роках

Рік	присд-нані чл.	Сума забезп.	Загальна забезп. сума	Перес. сума забез.
1969	5,462	10,106,000	127,577.833	1,850
1970	5,252	9,734,000	133,097,456	1,853
1971	4.056	8.429.000	136,825,675	2,073
1972	4,216	8,976,000	141,728,316	2,126
1973	4,668	11,249,000	149,721,390	2,409
1974	4,005	9,672,000	154.495.304	2,415
1975	3,111	7,537,000	156,211,325	2,423
1976	3,071	7,335,500	157,623,399	2,388

Аналіза цих двох статистичних таблиць показує, що в останніх двох роках в УНСоюзі закріплюються річне приєднування членів на рівні 3,000 нових членів, тобто на рівні нижчому як в половині 50-их років (1954-1958: 3,300 до 3,400 нових членів річно), а загальний стан членів знизився до 87,729 членів, тобто УНСоюз поступився членством до років: 1967-1968 (87,053-88,261).

Цей стан є алярмуючий, тимбільше, що і загальна сума усіх забезпечень дала в 1976 р. приріст лише: 1.412.074 дол. і дала загальну суму усіх забезпечень: 157,623,399 дол. Ще в ранніх 70-их роках цей приріст виносив 3 до 4 мільйони дол. річно. Сума забезпечення усіх членів приєднаних в 1976 р. у висоті:7,335,500 є найвищою за останніх 8 років, а пересічна сума забезпечення на одного члена впала до 2,338 дол., а в 1975 р. виносила: 2,423 дол.

2. ВИКОНАННЯ ПЛЯНУ ПО ОБЛАСТЯМ ЗСА, КАНАДИ ТА РАЗОМ:

Області ЗСА:

Область	Округ	Кількість Відділів	Плян 1976 р. Нові члени	Приєднано в 1976 р.	Відсоток викон. пляну
1 Пенсильванія	6	106	950	818	86.0%
2 Ню Йорк	5	73	895	653	73.0%
3 Нова Англія	3	30	255	187	73.0%
4 Ню Джерзі	4	52	540	367	68.0%
5 Центральна	3	19	95	63	66.0%
6 Мериленд	1	9	90	53	59.0%
7 Близький Захід	4	84	1,170	573	49.0%
8 Необ'єднані Відділи	—	20	65	60	92.0%
Разом	**26**	**393**	**4,060**	**2,774**	**68.0%**
Області Канади:					
1 Монтреаль	1	10	120	80	67.0%
2 Захід Канади	1	18	105	53	50.0%
3 Торонто	1	25	320	128	40.0%
4 Ніягара	1	9	105	36	36.0%
Разом:	**4**	**62**	**650**	**297**	**46.0%**
Області ЗСА і Канади	30	455	4,710	3,071	65.0%

Таблиця ч. 4: 27 організаторів, які присднали 25 або більше членів. Їхній розподіл по областям.

Область	Організаторів	Членів
1 Близький Захід: Ілл., Міч. і Огайо	9	332
2 Пенсильвенія	8	295
3 Ню Йорк	6	242
4 Канада	2	73
5 Ню Джерзі	1	34
6 Головний організатор	1	47
Разом	27	1,023

Таблиця ч. 5. Відділи УНСоюзу, які присднали 25 або більше — до 79 членів — по областях

Область	Кількість Відділів	Присдна-них чл.
1 Пенсильвенія	12	399
2 Ню Йорк	7	277
3 Близький Захід: Ілл., Міч. і Огайо	7	262
4 Ню Джерзі	4	127
5 Канада	2	66
6 Нова Англія	2	65
Разом	34	1,196

Таблиця ч. 6: Як Відділи УНСоюзу присднували членів в 1976 р.

Ч. П.	Кількість Відділів	Кількість присднаних членів
1.	0	101 або більше
2.	3	51 до 100
3	29	26 до 50
4	23	16 до 25
5	40	11 до 15
6	256	1 до 10
7.	104	0

Таблиця ч. 3 показує нам, що УНСоюз в цілому добився в 1976 р. приєднання нових членів — 3,071. що при запланованій квоті 4,710 дає лише 65.0% виконання пляну. Треба рівнож відмітити, що УНСоюз в ЗСА виконав плян на 68.0%, а Канада тільки на 46.0%. Перед у виконанні пляну у ЗСА веде область Пенсильвенія із 6 округами та 106 Відділами, яка приєднала 818 членів при плянованій квоті 950 членів, тобто виконала плян на 86.0%, друге місце область Ню Йорк і Нова Англія — обі області виконали плян на 73.0%. В Канаді найкраще виконувала плян округа Монтреаль (67.0%), Захід Канади мав 5о.0% виконання пляну, Торонто — 40.0%, а Ніягара лише 36.0%.

Коли йдеться про кількість організаторів, які зуміли приєднати 25 до 85 членів (диви таблиця ч. 4), то вони були розміщені по областям в такий спосіб: Близький Захід (Ілліной, Мічіген і Огайо) мав їх найбільше: 9 і вони разом приєднали 332 нових членів, область Пенсильвенії мала їх 8 із 295 членами, а область Ню Йорк мала їх 6 із 295 новоприєднаними членами. Цих 27 організаторів приєднали для УНСоюзу точно 1/3 нових членів.

Коли будемо підраховувати Відділи УНСоюзу, які зуміли приєднати від 25до 79 членів, то таких Відділів маємо 34. Область Пенсильвенії мала таких Відділів найбільше — 12, а кількість приєднаних цими Відділами членів виносила — 399, друге місце займає область Ню Йорк із 7 Відділами та 277 членами, а третє місце займає Близький Захід із 7 Відділами та 262 членами. Всі 34 Відділи приєднали 1,196 членів. (Диви таб. ч. 5).

Дуже погано, без жадного покращання, стоїть справа із т. зв. мертвими Відділами в 1976 р., тобто такими Відділами, які на протязі року не приєднали ані одного члена. Таких Відділів в 1976 р. було 104, а в 1975 р. їх було 105. (Диви таб. ч. 6).

III. ОБЛАСНІ ОРГАНІЗАТОРИ

В 1976 р. був затруднений в ЗСА тільки один обласний організатор і він працював на протязі цілого року — 12 місяців. В Канаді — не було жадного організатора.

В 1975 р. цих організаторів було 4, і вони всі працювали 27 місяців, а в 1974 р. цих організаторів було — 3 і вони працювали — 30 місяців.

Намагання заанґажувати до праці обласних організаторів в 1976 р. не дали позитивного успсіху.

З постійними організаторами справа ще поганіша: в 1976 р. тільки один організатор (п. Р. Чучкевич) працював на протязі 6 місяців.

IV. ПОЇЗДКИ В ТЕРЕН

Члени Головного Екзекутивного Комітету обслуговували в першу чергу збори Окружних Комітетів, весняні та осінні організаційні наради. В 1976 р. помітне теж дещо краще використання головних контролерів та радних.

Поїздки членів Головного Екзекутивного Комітету на збори, наради, тощо не розв'язують організаційних потреб. Побут головного урядовця на протязі 2 до 4 годин на нараді не розв'язує проблеми потреби організаційного контку з секретарями та не багато може допомогти у розв'язці організаційних проблем на даному терені. Це моглиб робити обласні організатори, яких УНСоюз не має. (зараз в УНСоюзі — тільки 2 обласні організатори!)

V. ВИКОНАННЯ БЮДЖЕТОВИХ СУМ:

	Прелімінoвано	видано	— заощаджено + видано більше
Оголошення і друки*)	24,000.00	13,333.22	— 10.666.78
Головний лікар		1,500.00	
Лікарські оглядини	8,000.00	4,267.52	— 2,233.00
Винагорода Відділових організаторів	70,000.00	55,374.26	— 14,626.00
Винагорода обласних організаторів	25,000.00	8,540.00	— 16,460.00
Секретарська винагорода	280,000.00	275,635.74	— 4,365.00
Кошти подорожей обласних орґнізаторів	17,000.00	6,542,39	— 10,458.00
Обласні засідання (кошти орг. окружних нарад)	2,000.00	3,158.00	+ 1,158.00
Винагорода предсідників і скарбників	2,000.00	1,612.00	+— 388.00
Разом:	**428,000.00**	**366,962.00**	**— 58,039.00**
Кошти окружних зборів	—	5,608.48	+ 5,608.48
Разом:	**428,000.00**	375,571.54	— 52,431.00
*)Це включає:			
Оголошення і друки	24,000.00	13.333.22	— 10,666.78
Радіопрограми	7,000.00	6,290.07	— 710.00
Конференція голів округ	3,000.00	1,250.00	— 1,750.00
Секретарсько-організаційні курси	4,000.00	1,200.00	— 2,800.00
Школи Українознавства	3,000.00	600.00	— 2,400.00
Друки	7,000.00	3,993.00	— 3,007.00

Прелімінар бюджету на організаційні видатки передбачав на 1976 р. суму 428,000.00 дол. Витрати винесли: 375,571.00 отож УНСоюз на Організаційному Відділі заощадив — 52,431.00 дол.

В 1975 р. організаційні видатки виносили — 378,392.00 дол., а в 1974 р. ці видатки виносили — 421,823.00 дол.

В 1976 р. організаційні видатки зменшились в порівнянні до 1975 р. — на 2,821.00, а в порівнянні до 1974 р. на суму — 46,253.00 дол.

VI. РІЗНЕ

Організаційний Відділ провадив широку і об'ємисту кореспонденцію з Відділами, Округами, організаторами, делегатами 28-ої конвенції, з членами Головного Уряду, тощо.

Організаційний Відділ збирав матеріяли і видавав „Трибуну УНСоюзу", провадив секретарсько-організаційні курси, влаштовував конференцію голів Окружних Комітетів, провадив різного роду кампанії приєднування членів, виготовляв пляни цих кампаній, приготовляв оголошення для 20 радіопрограм, впорядковував матеріяли та аплікації студентів на стипендії.

VIII. ВИКОНАННЯ РЕЗОЛЮЦІЙ І РЕКОМЕНДАЦІЙ

У травні 1976 р. організаційна комісія предложила Головному Урядові, а Головний Уряд ухвалив 12 резолюцій відносно Організаційного Відділу. На жаль, основні резолюції, які передбачали збільшення кадрів Організаційного Відділу, не були виконані.

Резолюція ч. 1. передбачала прийняття на працю обласного організатора для Канади, отож Канада повинна була б мати 2-ох організаторів, а вона не має ані одного. Ця сама резолюція зобов'язувала прийняти до праці 2-ох обласних організаторів для ЗСА, а Головний Екзекутивний Комітет прийняв тільки одного та й то щойно в 1977 р.

Резолюція ч. 2. зобов'язувала прийняти на працю асистента головного організатора із головним завданням праці в терені, а не прийнято нікого.

Резолюція ч. 3. зобов'язувала Головний Екзекутивний Комітет збільшити число постійних організаторів до 12, а було їх в 1976 р. 1 та і цей один працював тільки на протязі 6 місяців. У зв'язку із цим теж і фінансові ухвали на організаційні видатки не були виконані на 12,25%.

VIII. ПЛЯН ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ НА 1977 РІК

1. Область Пенсильвенія — 1,000 членів.
(Філядельфія — 500, Піттсбург — 190, Шамокин — 140, Аллентавн — 110, Скрентон — 130, Вілкис Бери — 30).
2) Область Мериленд — 100.
(Балтімор — 100).
3)Область Ню Йорк — 945 членів.
(Ню Йорк — 450,Сиракюзи-Ютика — 150, Рочестер — 150, Трой — 105, Боффало — 90).
4.Область Ню Джерзі — 585 членів.
(Нюарк — 230, Джерзі Сити — 160, Перт Амбой — 130, Пассейк — 650.
5. Близький Захід (Ілліной, Мічіген, Огайо) 1,225 членів.
(Чікаго — 540, Клівленд — 325,Детройт — 305, Янгставн - 35).
6.Нова Англія — 280 членів.
(Ню Гейвен — 180, Бостон — 60, Вунсакет — 40).
7. Захід ЗСА — 110 членів.
(Центральна —45, Міннеаполіс — 40, Ст. Луіс — 25).
8.Необ'єднані Відділи — 75 членів.
ЗСА — разом — 4,320 членів.
9. Область — Канада —680 членів.
(Торонто — 330, Монтреаль — 130, Ніягара -110, Захід — 110).
ЗСА і Канада — разом: 5,000 членів.

IX. РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ

Для забезпечення потрібних кадрів і засобів для виконання організаційного пляну на 1977 р. будуть предложені Головному Урядові на річній нараді — відповідні резолюції.

ЗВІТ З ПЕРЕВІРКИ ВИДАВНИЦТВА „СВОБОДА"

Перевірка обіймає час від 1-го січня до 31-го грудня 1976 року.

ЗМІСТ ПЕРЕВІРКИ:

I. Адміністрація „Свободи".
II. Господарсько-фінансовий стан Видавництва.
III. „Свобода" під редакційним оглядом.
IУ. Зауваги і висновки.

I. Адміністрація „Свободи

„Свобода", це орган Українського Народного Союзу. Адмініструє ним Екзекутивний Комітет за посередництвом діючого адміністратора п. Люби Лапичак, яка в порозумінні з головним редактором, відповідає вповні перед Екзекутивним Комітетом Українського Народного Союзу, за адміністрацію „Свободи". Адміністраційний Відділ затруднює 6 осіб.

За друкарню відповідає п. Анатолій Домарацький, в якій, крім нього, працює ще 13 осіб.

За редакцію відповідає вповні начальний редактор п. Антін Драган, маючи до помочі: до щоденника 3 1/2 постійних співредакторів, а до англомовного тижневика 2 редакторів. Попри це до „Свободи" дописують: 7 постійних і 14 періодичних кореспондентів. До повищих кореспондентів слід дочислити ще 2 постійних і 9 доривочних редакторів дитячого журналу „Веселка".

При гармонійній співпраці редакційного, адміністраційного і друкарського відділів появилося 259 чисел „Свободи", в тому числі 24 числа англомовного тижневика.

Пересічно друкується 16,500 копій кожного числа.

II. Господарсько-фінансовий стан „Свободи"

1. Рахунок каси:

Сальдо каси на 31-го грудня 1975 р.	3,873.63
Приходи в 1976 році становили	566,512.88
Разом сальдо і приходи	570,386.51
Розходи в 1976 році виносили	568,778.24
Сальдо каси на 31-го грудня 1976 р.	$1,608.27

Повища готівка зберігається на чековому конті в „Комершіл Траст Ком." Джерзі Сити й є згідна з банковим сальдом.

2. Аналіза приходів:

Передплатники:

Передплатниками „Свободи" являються:

Активні члени Союзу, члени з виплаченими грамотами, нечлени Союзу. Члени Союзу одержують щоденник „Свободу" по зниженій ціні по $7.80 річно, а англомовний тижневик по $2.50 річно.

Нечлени Союзу за щоденник „Свободу" платять по $30.00 річно, а за англомовний тижневик по $6.00 річно.

а) Передплатники — активні члени Союзу:

10,553	активних членів вплатили до Союзу суму	$ 79,404.00
	До їх передплат Союз доплатив суму	222,796.00
	Разом „Свобода" одержала від Союзу	$ 302,200.00

б) Передплатники — індивідуальні:

2,458	членів платять за „Свободу" по $. 7.80 річно	
564	членів платять за англомовний тижневик по 2:50 річно	
364	нечленів платять за англомовний тижневик по 6.00 річно	
1,438	нечленів платять за „Свободу" по 30.00 річно	
	Від тих індивідуальних передплатників вплинуло	62,898.37
182	чисел продано в кіосках на суму	7,890.32
	Від 15,559 передплатників, членів і нечленів „Свобода" мала	372,988.69
Книжки		9,407.23
Оголошення		100,348.94
Друкарські роботи на замовлення		49,512.19
Альманах У.Н.Союзу		21,160.53
Пожертви на Пресовий Фонд „Веселки"		7,464.42
Передплатники „Веселки"		4,327.60
Інші вплави		1,303.28
Разом приходи		$ 566,512.88

3. Аналіза розходів:

Платні: Редактори	$ 76,436.74	
Адміністраційний Відділ	57,053.62	
Друкарня	154,740.27	
Кореспонденти „Свободи"	9,415.00	
Кореспонденти „Веселки"	5,565.00	
Разом платні	303,210.63	$ 303,210.63
Папір і різні матеріяли		$ 108,304.02
Пошта		69,494.98
Чинш		12,000.000
Телефон, газ світло		8,682.28
Канцелярійні витрати		4,002.25
Витрати друкарні		1,592.65
Направа машин		8,653.44
Книжки		6,484.57
Податки		21,474.41
Пенсійний Фонд		1,116.00
Часописи й журнали		760.00
Інші витрати		23,003.01
Разом розходи		$ 568,778.24

4. Висновки:

а). Бюджет Видавництва на рік 1976 був запляновании:

по приходах на суму	$ 520,000.00
а по розходах на суму	540,000.00

В порівнянні з бюджетом, фактичні приходи:

збільшилися на суму	$ 46,512.88
а дійсні приходи збільшилися на суму	28,778.24

Причиною збільшення розходів був зріст видатків на пошту, на папір і платні для службовиків.

І так, видатки на пошту зросли на суму	$ 21,763.00
Кошти паперу зросли на суму	28,199.00
Платні службовиків збільшилися на суму	$ 14,341.00

б). Веручи до уваги, що кошти одного числа „Свободи" виносили в цім році 11.5 центів, а в 1976 році видано 259 чисел, то висота річної передплати повинна становити суму. $ 29.79

Згідно цього, „Свобода" повинна одержати п р е д п л а т у:

1. За щоденник, від 10,553 активних членів по $ 29.79:	$ 314,373.87
2. За щоденник, від 2,458 неактивних членів доплату по (29.79-7.80) $ 21.99 суму	54,051.42
3. За англомовний тижневик, від 564 членів доплату по $ 3.50:	1,974.00
Разом „Свобода" повинна одержати	$ 370,399.29
Фактично „Свобода" одержала від Союзу	$ 302,200.00
На рахунку Союзу залишилась сума	$ 68,199.29

Ці залишені гроші Союз зужив:

1. На пенсійне, медичне і групове забезпечення службовиків „Свободи" у висоті	$ 50,800.00
2. Обнизив вартість друкарських машин сумою	3,209.92
3. Заплатив за рент 2-х компюторів суму	14,016.49
Разом з залишених грошей Союз зужив	$ 68,026.32

Заключення:

Союз за кожного свого члена, передплатника „Свободи", заплатив Видавництві повну річну передплату у висоті 29.79 доляра.

5. Книгарня:

Вона приміщується в новому будинку УНСоюзу. Новоприйнятий службовик ще дальше працює над її упорядкуванням.

В звітовому році продано книжок на суму	$ 9,407.23
Заплачено за книжки	6,484.57
Прибуток	$ 2,922.66

6. Альманах У.Н.Союзу на 1976 рік:

З продажі Альманаху вплинуло	$ 21,160.53
Кошти видання виносили	14,978.20
Осягнено прибуток у висоті	$ 6,182.33

Альманах на 1977 рік приготовляється до друку.

7. „Веселка":

„Веселка" начисляє 1237 передплатників. Річна передплата виносить $ 4.00 для членів, а $ 5.00 для нечленів.

В звітовому році вплинуло від передплатників	$ 4,327.60
На пресовий фонд „Веселки" зібрано	7,464.42
Разом приходи виносили	$ 11,792.02
Кошти видання „Веселки"	$ 12,125.00
Втрата	$ 332.98

8. Інвентар:

Книжкова вартість інвентаря на день 31-го грудня 1975 року становила суму	$ 109,967.84
Закуплено в 1976 році на	4,957.71
Разом	$ 114,925.55
Обнижено вартість	3,209.92
Книжкова вартість інвентаря на 31-. грудня 1976	$ 111,715.63

Інвентар є власністю Союзу і відданий „Свободі" до вжитку.

(Продовження буде)

Їх Блаженство,
Блаженнішого
ПАТРІЯРХА ЙОСИФА
в 86-ту річницю світлих народин і в 15-ліття звільнення нашого Ісповідника Віри зі заслання і приїзду до Риму.

З цілого серця вітають Управа і Члени Філядельфійського Відділу Товариства за Патріярхальний Устрій Української Помісної Католицької Церкви.

За Управу Відділу:

Д-р ЮЛІЯН КОЛТУН — *голова*
Інж. СТЕПАН ГОЛУБ — *секретар*

СТРУННА ОРКЕСТРА МУЗИЧНОГО ІНСТИТУТУ ім. М. ЛИСЕНКА — ТОРОНТО, КАНАДА

КОНЦЕРТ

Диригент

Проф. Іван Ковалів

Соліст — **Орест Ковалів**

У ПРОГРАМІ ТВОРИ:

БАХА, ВИТВИЦЬКОГО, ВОН-ВІЛІЄМСА, ҐРІҐА, КОРЕЛЛІ

Субота, 25-го лютого 1978 р.
година: 4:30 по пол.
Washington Irving High School
40 Irving Place, New York City

Неділя, 26-го лютого 1978 року
година: 3:30 по пол.
Philadelphia High School for Girls
Broad and Olney, Philadelphia, Pa.

В Ню Йорку квитки до набуття АРКА, ЕКО.

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Т-ва „Свобода" — 194-го Відд. УНС в Ню Йорку

відбудуться

в суботу, 18 лютого 1978 р., о год. 4 по пол. в домівці „Самопомочі" при 98 Друга Авеню

з таким порядком нарад:

1. Відкриття. 2. Вибір Президії Зборів. 3. Прийняття протоколу з попередніх Зборів. 4. Звіти Управи Відділу і Контрольної Комісії. 5. Дискусія над звітами. 6. Уділення абсолюторії уступаючій Управі і К. Комісії. 7. Вибір нової Управи і К. Комісії. 8. Вибір делегатів і заступників на 29 Конвенцію УНС. 9. Різне. 10. Закриття.

Після Зборів відбудеться традиційна перекуска. Проситься всіх членів Товариства взяти обов'язкову участь у Зборах.

За Управу Відділу:

Михайло Салдан, голова — **Евстахій Манацький**, секретар
Д-р Ярослав Падох, почесний голова

Метрополітальний Відділ Українського Лікарського Товариства Північної Америки

повідомляє, що

СХОДИНИ ЧЛЕНІВ

відбудуться

в суботу, 25 лютого 1978 р., о год. 8 веч. в Ураїнському Інституті Америки
2 Схід 79 вул., Ню Йорк, Н. Й.

З ДОПОВІДЯМИ:

Д-р ОЛЕГ ВОЛЯНСЬКИЙ і Д-р ТЕОДОЗІЙ КРУПА — „Психіятрія, як інструмент політично-соціяльної репресії".

Д-р РОМАН ХРУЦЬКИЙ — „Методи лікування Болю".

Просимо до участи.

УПРАВА

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

у жінок і двічі з цього користає та дбає про те, щоб свій роман „Ранок на ціле життя" ще на своїй землі „ґрунтовно й тонко викарбувати, вивершити... бо в Німеччині буде не до творчости". Віктор мусів бути байдужим до того, що тоді (грудень 1943) діялося в Україні, коли міг працювати над літературним твором.

Наші письменники у вільному світі чомусь то бояться писати про історичні події, а в поневоленій Україні письменники мусять це робити і вихваляти Москву та паплюжити тих, що воювали за волю України. Читач радо бере в руки „Полтаву", бо хоче кілька годин побути в „Україні далекій", хоче побачити, як терпів його нарід кілька років під жахливою диктатурою божевільного Гітлера, як цей нарід рятувався, щоб пережити це гітлеревське „визволення".

Читач смакуватиме те, як автор показуватиме десятки осіб та їхні короткі історії, але стурбується, коли побачить прикінці, що ці численні персонажі забуваються, а залишається в пам'яті тільки Віктор, яким автор зачинає і кінчає „Полтаву" і який думає тільки про себе та свої твори.

Гадаємо, що автор не показав читачеві Полтави, якою вона була в роках 1941-1943.

Д-Р СОКРАТ ІВАНИЦЬКИЙ. ЖИТТЄВИЙ І ТВОРЧИЙ ШЛЯХ. Збірник для вшанування пам'яті видатного вояка-патріота та українського науковця. Видавництво Українська Буковинська Громада в Ню Йорку, Ню Йорк, 1976, ст. 71.

Ця книжка про д-ра Сократа Іваницького вийшла старанням дружини покійного, відомої співачки пані Іванни Синенької-Іваницької, яка подбала і про кошти друку цієї публікації.

На зміст цього видання складаються такі праці: 1/ Розвідка д-ра І. М. Новосівського „Д-р Сократ Іваницький. Життєвий і творчий шлях" (7-46), 2/ стаття проф. д-ра Матвія Стахова „Сократ Іваницький — як людина і науковець", 3/проф. д-ра Олександра Кульчицького „Відлітають сірим шнурком журавлі у вирій", 4/ спогад Покійного про участь у визвольних змаганнях та 5/його ж резюме своєї доповіді про Переяславський договір.

На цю тему С. Іваницький написав працю, в якій стверджував:

„Переяславський договір не був для України ні в якій мірі ані інкорпорацією, ані васалітетом, ані протекторатом, чи хоча б персональною унією, а тільки військовим союзом між двома незалежними державами" (39).

Сократ Іваницький народився 8-го липня 1897 року і помер цього самого липня 1974 року. Уродженець Буковини служив в австрійській армії і в 1917 році був важко поранений, в шпиталі ним заопікувалася молоденька панна Іванна Синенька. Ця молодеча приязнь була тривала і в квітні 1921 року, після різних воєнних переживань, закінчилася їх одруженням аж в Ліберці в Чехах, куди закинула їх доля.

Розвідка д-ра І. Новосівського та статті вище згаданих авторів всебічно змальовують постать д-ра Сократа Іваницького, цієї „симпатичної у поведінці людини, розумної, працьовитої і без зайвих амбіцій" (46).

В книжці 14 світлин.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ЛІСНИКІВ І ДЕРЕВНИКІВ
ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
136 Друга Авеню, II пов.
(Дім Українського Визвольного Фронту)

П'ятниця, 17-го лютого 1978 року, год. 7:30 веч.
ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР — НА ЛОВЕЦЬКІ ТЕМИ

Лісники-мисливці поділяться з присутніми своїми переживаннями з ловів на Рідних Землях.

- Спомини пера Ярослава Зубаля, Романа Купчинського, Богдана Лучаковського, Остапа Савчинського, Романа Юркевича і Романа Яримовича.
- Читатимуть: О. Кебало, Р. Кобринський, О. Савчинський, Р. Яримович, Ю. Яримович.
- В музичній частині вечора виступ співачки **Лярисн Магун-Гурин**, при фортепіяновому супроводі **Миросі Баслядинської**.

ТОВАРИСТВО ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ ВІДДІЛ в ОЗОН ПАРКУ

влаштовує

СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ
У 86-РІЧЧЯ ЇХ БЛАЖЕНСТВА
ПАТРІЯРХА ЙОСИФА
та 15-РІЧЧЯ ПОБУТУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

О. Крилошанин Л. МУДРИЙ відслужить БЛАГОДАРСТВЕННУ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ.

ДОПОВІДЬ виголосить о. прелат ПРИЙМА.

Неділя, 19 лютого 1978 р., год. 3 по пол. в церковній залі при 97-06 — 87 вул., **Озон Парк**

УПРАВА Т-ва ЗА ПАТРІЯРХАТ ВІДДІЛ в ОЗОН ПАРКУ

ОМУА

Об'єднання Мистців Українців в Америці

повідомляє, що

РЕТРОСПЕКТИВНА ВИСТАВКА ОБРАЗІВ
ВАСИЛЯ ПАНЧАКА

ПРОДОВЖЕНА до НЕДІЛІ, 19-го ЛЮТОГО, ВКЛЮЧНО, в Ґалерії ОМУА, 136 Друга Авеню в Ню Йорку, Н. Й.

Виставка відкрита в будні від год. 6-8-ої веч., та в суботи і неділі від год. 1-8-ої вечора.

Український Народний Союз
проголошує
ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ
потребуючим студентам
на академічний рік 1978-79

Стипендії будуть признані Стипендійною Комісією УНСоюзу студентам визнаних університетів і каледжів, які є членами УНСоюзу щонайменше два роки, на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активности в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набути в Головній Канцелярії УНСоюзу, слід вносити до **31-го березня 1978 року**, на адресу:

Ukrainian National Association
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що з волі Всевишнього, відійшов у Вічність, в неділю, 12-го лютого 1978 року, на 62-му році життя, наш Найдорожчий МУЖ І БАТЬКО

бл. п.

ОЛЕКСАНДЕР ДОРОГИЙ

народжений в Млинках, біля Дрогобича, Галичина.

ПАНАХИДА — в четвер, 16-го лютого 1978 року, о год. 8-ій веч., в похоронному заведенні Михайла Насевича при 109 Е. Тейбор Рд., Філядельфія, Па.

ПОХОРОН — в п'ятницю, 17-го лютого 1978 р., о год. 9-ій рано з похоронного заведення Михайла Насевича до української католицької церкви свв. Петра і Павла при Блек Горс Пайк у Віллімставн, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — ОЛЕНА
син — ПЕТРО ДВОРСЬКИЙ
Ближча і дальша Родина в Україні

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ нашого Невіджалуваного МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п.

СЕРГІЯ БЕРВИЦЬКОГО

буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА і Панахида
в неділю, 19-го лютого 1978 року в катедрі св. Володимира в Ню Йорку
(160 Захід 82-га вул.)

Після Панахиди, в церковній залі відбудеться

Поминальна Трапеза

Проситься в цей день згадати Покійного в своїх молитвах.

Дружина — ЗЕНОВІЯ з Родиною

Ділимося сумною вісткою, що 9-го лютого 1978 року, помер несподівано наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО і ДІДУСЬ

бл. п.

ІГНАТІЙ КУТКО

нар. 28-го квітня 1899 р. в Горохівцях, пов. Перемишль, Зах. Україна, учасник Визвольних Змагань, член ОбВУА.

ПОХОРОН відбувся 11-го лютого 1978 р. з церкви свв. Володимира й Ольги, на український цвинтар св. о. Миколая в Чікаго, Ілл.

В глибокому смутку:

дружина — АНАСТАСІЯ
дочка — ЛЮБА ФЕДОРКІВ з чоловіком ДЖІМОМ і дітьми МАРІЧКОЮ і СТЕФЦЕЮ
сини:
БОГДАН з дружиною ГАЛЕЮ і дітьми АДРІЯНОМ і МАРТОЮ
РОСТИСЛАВ з дружиною КАТЕЮ
Родина в Україні й Америці

Українське Лікарське Товариство Північної Америки Відділ Іллиной

ділиться сумною вісткою, що 11-го лютого 1978 року, на 59-му році життя, нагло і несподівано, відійшов у Вічність

бл. п.

Д-р АНТОН ВІТКОВСЬКИЙ

ЛІКАР СТОМАТОЛОГ

б. член Відділу Управи і активний член Товариства, церковний і громадський діяч, наш Друг і Приятель.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Висловлюємо глибоке співчуття для ВШ. Дружини, ближчої і дальшої Родини.

Хай Американська Земля заступить Йому рідну.

Управа УЛТПА — Відділ Іллиной

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів, Знайомих і Пацієнтів, що 11-го лютого 1978 року в Чікаго, Ілл., на 59-му році життя, відійшов у Вічність, наш Найдорожчий і Незабутній МУЖ, БАТЬКО і БРАТ

бл. п.

Д-р АНТОН ВІТКОВСЬКИЙ

ПАРАСТАС — в понеділок, дня 13-го лютого 1978 року.

ПАНАХИДА — у вівторок, 14-го лютого 1978 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Музика і Син, 2157 W. Chicago Avenue.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в середу, 15-го лютого 1978 р., о год. 12-ій дня, з церкви свв. Володимира і Ольги на цвинтар св. о. Миколая в Чікаго, Ілл.

Горем прибиті:

дружина — ОРИСЯ
син — д-р РОМАН
дочка — ОРЛЯНА
брат — ЛЬОНГИН з Родиною
Сестра з Родиною в Україні
теща — ОЛЕНА ПЕНКАЛЬСЬКА
Ближча і дальша Родина в ЗСА, Канаді і в Україні

УКРАЇНСЬКА...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

закон не дозволяє застосовувати заслання до інвалідів другої групи.

Важка дорога, пересилки, транспортування автомашиною в 50-градусний мороз, допровадили до нової хвороби — двобічної пневмонії з харканням кров'ю.

Клопотання про скасування заслання, Чуйко написав ще 15. 07. 1976 року до Верховного суду УРСР і 17. 08. 1976 до Президії Верховної Ради УРСР такого змісту: „...Я повністю непрацездатний інвалід другої групи і неспроможний забезпечити своє існування особистою працею. Мою інвалідність і повну непрацездатність доводять: висновки комісії ВТЕК Пермської области впродовж останніх п'ятьох років (1972, 1973, 1974, 1975 і 1976 рр.), що записані в моїй медичній картці. У мене немає пальців обидвох ступнів, деформовані пальці правої руки. Хворію важкими хронічними недугами: гіпертонією (з 1974 року — III стадії), загальним атеросклерозом, кардіосклерозом II ст., серцевою недостатністю II ст.; зазнав крововиливу в мозок".

У висновку комісії ВТЕК 1975 року констатовано, що згадані хвороби розвинулися вже до такої стадії, в якій лікуванню не піддаються.

У теперішній час стан здоров'я кепський: постійно шумить у голові й вухах, болить голова й очі. Різко погіршується зір, почастішали приступи стенокардії; постійна задуха, порушення рухливости кінцівок.

У такому стані постійно потребую стороннього догляду, утримання і лікування. Забезпечити своє існування особистою працею неспроможний. На підставі викладеного, прошу вас звільнити мене від заслання".

Відповідь заст. голови Верховного суду УРСР П. Цупренка:

„...розглянено, задовільнити не можна..."

Відповідь заст. завідуючого віддділом у питаннях помилування ПВР УРСР В. Голика:

„Повідомляємо, що клопотання про помилування і звільнення вас від заслання розглянуто. Задовільнити не можна."

На засланні місцеві органи влади Бакчарського району Томської области неспроможні забезпечити Чуйка ні помешканням, ні одягом, ні їжею, ні іншими засобами існування через те, що: „...радянські закони не допускають застосування заслання до непрацездатних інвалідів другої групи, котрі неспроможні заробити собі на життя особистою працею..." (ст. 79 ВТК РРФСР, Коментар ВТК РРФСР, розділ III, стор. 204-205. М. „Юрид. літ", 1973 р.) — тому законодавець не передбачив коштів на утримання непрацездатних засланців.

У скарзі вже зі заслання Чуйко пише:

„...Клопотання моєї дружини Чуйко Марії Михайлівни в МВС СРСР про передання мене на її утримання за місцем проживання у м. Мічуринську Тамбовської области постійно відхиляють через відсутність зони заслання в Тамбовській області. При цьому не дають жодних пояснень, за які кошти я маю існувати і хто саме повинен забезпечити моє утримання у засланні. В налідок незаконних дій адміністрації ВС 389-36 мене всупереч медичних висновків спрямували в шкідливі для мого здоров'я кліматичні умови на загибель від хворіб, голоду і холоду... Мені свідомо і навмисно створили такі нелюдські умови з метою примусити мене самовільно виїхати з села Бакчара, тобто порушити правила адміністративного нагляду і тим самим дати зачіпку для подальших репресій..."

Ця і подібні заяви немов футбольний м'яч літають від однієї установи до другої, від одного службовця до другого і ніхто не хоче вирішити зовсім простий казус: закон не передбачає спрямування інвалідів другої групи в засланні (і законодавець тому не передбачає коштів для їх утримання). Чуйко — інвалід другої групи. Отже спрямували його на заслання або за злим умислом адміністрації ВС 389-36, або з якоїсь помилки, вирішити яку можна і необхідно найпростішим чином — застосування до нього чинного закону.

Влада Бакчарського району не може виділити кошти для утримання засланця, бо це було б продовження беззаконня і таким чином Чуйко мусить згинути голодною смертю, якщо беззаконня продовжуватиметься.

У листі з 12 лютого він писав: „...Авторитетно мені заявили, що від заслання мене ніхто не звільнить і родині на утримання не передасть. Пенсії по інвалідності я не одержу, бо в мене нема необхідних 18 років трудового стажу і невідомо, де я став інвалідом. Вирішити це питання в Томську не можу, бо туди не пускають... Я доводжу (місцевому начальству), що відбув основну міру покарання і мене спрямували непрацездатного не з моєї вини в заслання. А на місці третій місяць держать без помешкання і засобів існування. Значить, з цілком певним завданням: довести мене до того, щоб я з голоду, холоду і хворіб самовільно виїхав з села і тим самим дав привід до подальших знущань, або довести до відчаю і на довгожданій волі вільно, свобідно, вибрати який мені подобається мук і ... Радять, щоб сім'я переказувала мені гроші і так утримувала в засланні. Кажу: дружина на пенсії, син служить у радянській армії, а дочка малолітня ходить до школи — хто ж і які гроші може дати на моє утримання? Розводять руками і на тому кінчаються розмови і всі рішення. Я зрозумів, що вище згаданою розв'язкою всі були б дуже задоволені, а то звалили мене на їхні голови, як сніг посеред літа... Жду кінцевого рішення, а гроші вже кінчаються. До їдальні заходжу один раз в день, а що буде далі?..."

Йому не дали квартири. Він живе в готелі, але за ним встановили адміністративний нагляд і забороняють виходити з готелю від 8-ої години вечора до 6-ої ранку; йому не дають ні копійки на їжу, але призначили для нього аж трьох виховників: по засланню, по нагляду і по діяльності — чи не жорстоке глузування?!

В Кучино Пермської області в Чуйка відібрали документи на підтвердження його інвалідности і стану здоров'я, а в Бакчарі вимагають такі документи — що це як не бюрократична сваволя і розчавлення прав людини!

Ми протестуємо супроти такої сваволі і вимагаємо звільнити Чуйка Богдана Михайловича від заслання як незаконної кари.

Члени Групи: Олесь Бердник (керівник Групи), Петро Григоренко, Іван, Кандиба, Левко Лук'яненко, Оксана Мешко, Ніна Строкатова.

Травень 1977

КОНҐРЕСМЕН ФЛАД...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

гатьох народів російської імперії, цю відроджену державу в 1920-му році знищила Червона армія Троцького, а відтак її совєтизовано і три роки пізніше насильно включено в нову імперію, названу Союзом Совєтських Соціялістичних Республік.

Шістдесят років, пане Спікер, — це тільки кілька хвилин в рахубі історичного часу. Порив, боротьба і змагання цього преважливого східньоевропейського народу за правдиву незалежність тривають по сьогодні. Кожне десятиріччя, починаючи від 1917—1918-их років, позначене героїчними вибухами і рухами за відзискання української незалежности. В цьому десятиріччю, світочами якого є Мороз, Чорновіл, Руденко та інші тисячі українських націоналістів патріотів входять в склад дисидентів України і тепер ув'язнені в російських концентраційних таборах і психіятричних шпиталях. Кожна особа, познайомлена зі сучасною історією цього народу, знає, що останні шість десятиріч резистансу, жертв і збройного спротиву проти імперіялістичного панування Москви вповні доказали непереможність українського духа і боротьбу за незалежність.

Ця річниця не є реторичним ритуалом, але ще однією нагодою для нас застановитися над стратегічною важливістю України в ґльобальному контексті і, надіємося, що на підставі наших міркувань зможемо розвинути нові напрямні в нашій закордонній політиці. Ніхто так не боїться поширення зацікавлення Україною, як імперіялістична Москва. Вона знає, що український націоналізм завжди був загрозою для її імперського панування над народами в Східній Европі та Азії. Вона знає, що Україна є її найбільшою й найбагатщою колонією і заворушення в Україні привели б до клопотів по цілій совєтсько-російській імперії. Крім того, Москва знає, що Україна — найбільша неросійська країна в Східній Европі і в Совєтському Союзі, яка має 50 мільйонів населення — це Ахіллесова п'ята московської імперії.

Пане Спікер, під оглядом прав людини, під оглядом природного націоналізму, під оглядом наших власних традицій і нашої державної стратегії, Україна повинна бути головним об'єктом нашого зацікавлення. Наприклад, факт знищення Сталіном Української Православної та Української Католицької Церков, повинен стати центром нашої уваги, під кутом прав людин. Ми надіємося, що в тому напрямі будуть пороблені належні законодавчі заходи. Також треба звернути увагу на наслідки Београдської конференції. Чи члени групи нагляду виконання Гельсінкської угоди в Україні будуть охоронені від арештів і покарання?

Щодо геноциду над Українськими Церквами, я пригадаю членам нашої Палати Спільну Резолюцію ч. 165, в справі якої надіємося акції з боку нашої Палати на початку цієї сесії.

У цю 60-ту річницю мусять бути розвіяні різні міти про Україну і повинна побачити світло денне політика щодо поневолених націй. В цьому намірі, пане Спікер, долучую до моїх приміток послання, яке кожному з нас переслав д-р Лев Добрянський, професор Джорджтавнського університету і президент Українського конґресового Комітету Америки.

ІЗРАЇЛЬ ПРОТЕСТУЄ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

дентом Румунії, Ніколаї Чаушеску, та французьким президентом Валерієм Жіскар д'Естеном і плянував переговорювати з членами італійського уряду.

Перебуваючи в Австрії, Садат також відбув нараду з Шімоном Перезом, лідером опозиційної ізраїльської Робітничої партії, яка була при владі до минулого травня, але під час виборів програла, коли більшість голосів здобула права коаліція Лікуд, очолювана Менахемом Беґіном. Шімон Перез на пресовій конференції заявив, що його партія підтримуватиме мирові заходи, що їх розпочали Садат і Беґін.

Після нарад Садата з Чаушеску речники румунського уряду заявили, що обидва державні мужі вповні погоджуються щодо таких питань, як звільнення окупованих Ізраїлем арабських земель, ліквідації ізраїльських осель на арабських територіях і щодо права на самовизначення для палестинських арабів. Як відомо, Чаушеску вже довгий час сповняє ролю посередника між Єгиптом та Ізраїлем. Між іншим, він відігравав важливу ролю в переговорах, які довели до прибуття Садата до Єрусалиму і до його виступу в ізраїльському парляменті.

МІЙ ЛИЦАР...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

Перший великий удар прийшов уже десь півтора року по шлюбі, коли ми втратили нашого першого синочка, а я потім довго хворіла. Це нещастя зблизило нас ще більше. Мій Лицар умів розділити біль і розрадити там, де здається розради не було. На місце романтичної, соромливої любови прийшли глибоке зрозуміння, близькість і рідність.

У кожній фазі, сумній чи радісній, нашого співжиття я знаходила у свого Лицаря міцну опору і все відкривала щось нового, та, здається, щораз наново закохувалася.

А Його радість і дбайливість при народженні перше сина, а потім доні, не мали меж.

І цей наш ніжний і чутливий Лицар-Муж-Татусик тримав цілу родину. Чи то в домашніх кризах, чи в бюрократичній системі — все і всюди давав раду, з усміхом і без нарікань. Це ж Він у критичний момент підтримав на дусі і влив надію і волю на видужання моєму Батькові. Завдяки Йому ми витримали й це лихо. В той же час не послаблював участи і в громадському житті.

І нагло, мов грім з ясного неба, подає на нас новий жорстокий удар.

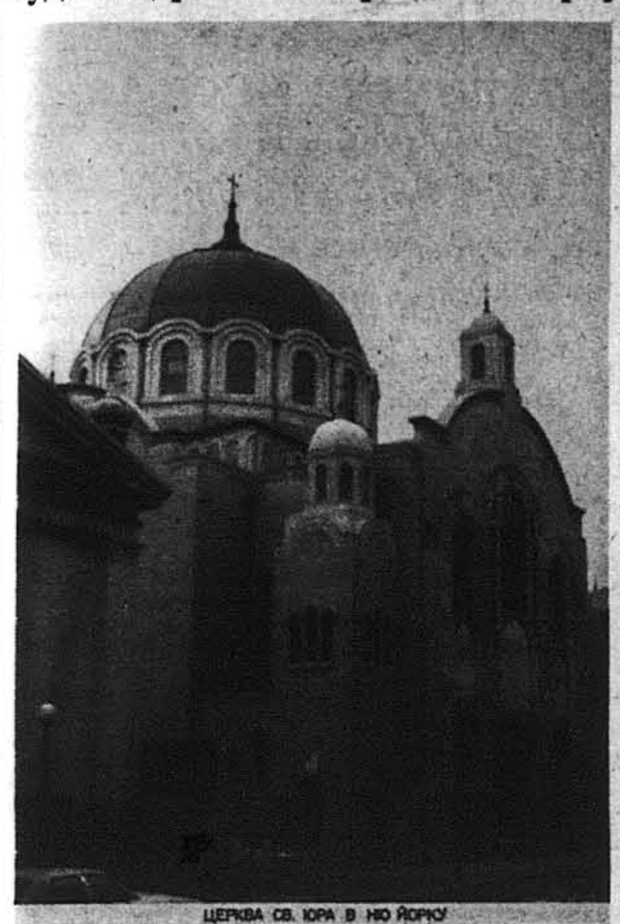
Зламано опору, не стало Лицаря... Здавалося неймовірним, неможливим. Ще довгий час, всупереч всякої логіки і здорового глузду, ніби чекала на Його поворот. Бо ж кому розкажу про свої переживання і свій біль, як не моєму Лицарю? Хто ж інший зможе їх зрозуміти?

Та минають роки. Вже знаю, що Лицар мій ніколи не повернеться. Не вислухає, і не розрадить, і не втишить болю цілунком.

Хай цей скромний спомин буде малим зернятком у колоску пам'яти про Нього.

А в незнані простори Божих висот шлю болісне прохання: Прости, Коханий, що дещо відкрила нашу таємницю, нашу — Твою і мою — любов.

23-го квітня 1978 — завершення будови церкви св. Юра в Ню Йорку

ЦЕРКВА СВ. ЮРА В НЮ ЙОРКУ

На просфорі, яка відбулася 22-го січня 1978 р. в авдиторії Академії св. Юра в Ню Йорку, крім колядок, виступів хору учнів парохіяльної школи й балету, парохіяни почули звідомлення про хід будови нової церкви.

Парох, о. д-р Володимир Гавліч ЧСВВ подякував усім за пожертви на фонд будови нової церкви св. Юра й архітектові інж. Аполінарієві Осадці, за його дбайливий догляд над ходом будови церкви. Контрактор викінчує внутрішні роботи, так, що на заплановану дату 23-го квітня 1978-го року українська католицька церква св. Юра при 7-ій вулиці й Голл Плейс в Ню Йорку буде вповні вивінована й готова до посвячення. До части у цій історичній події, закінчення будови нового українського Божого храму, посвячення нашої церкви, продовжував о. В. Гавліч, будуть запрошені усі владики УКЦеркви на чолі з Патріярхом УКЦеркви, Їх Блаженством, Кардиналом Йосифом, представники нюйоркського римо-католицького й політичного світу, численну участь візьме наше духовенство, представники українських організацій і наше громадянство. Спільним бенкетом у Валдорф Асторія, закінчуться ці святкування.

Роман Гуглевич, голова Комітету Будови Церкви св. Юра дав короткий огляд пробробленої дотеперішньої праці, пригадуючи, що перед членами Комітету й цілою нюйоркською парохією ще стоять великі завдання, одно з найголовніших — це гідно відсвяткувати день посвячення нової церкви св. Юра.

Іван Винник, фінансовий референт Комітету Будови Церкви св. Юра у своєму звіті згадав, що пожертви на фонд будови церкви від самого початку збіркової кампанії напливали темпом, що не було потреби затягати морґеджу. До кінцевого розчислення з контрактором потрібно ще коло 300 тисяч долярів, сума, яка до кінця березня напевно вплине до каси. Він згадав, що вже замовлений бенкет у Валдорф Асторія на 23-го квітня 1978, вступ від особи 35 дол. — для дітей і студентів 7.50 дол. (Студенти й діти будуть мати інше меню і будуть сидіти на бальконі).

Майже 100-річне бажання українського поселення Великого Ню Йорку мати свою репрезентативну церкву у світовій метрополії, в осідку Об'єднаних Націй та інших багатьох світового маштабу установ і всіх репрезентацій світу, в центрі українського життя в З'єднаних Стейтах Америки — це столітнє бажання увінчалося успіхом в 1978-му році.

Про будову УКЦеркви св. Юра згадував „Ню Йорк Таймс" 28-го вересня 1977-го року й „Дейлі Нюз" 27-го грудня 1977-го року. Цей останній щоденник помістив знімку церкви і дав довшу розвідку про будову церкви й українців в Ню Йорку. Обидва щоденники звернули увагу на жертвенність українців, які в короткому часі склали на будову церкви майже 2,5 мільйона долярів і своєю інвестицією причинилися до піднесення цієї секції Ню Йорку, яку називають „Іст Вілледж".

Повне вивінування церкви св. Юра з розрахунками з контрактором напевно збільшить суму кошторису до ще кільканадцять тисяч долярів.

Роман С. Голіят

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ОРЕСТ СТЕГНІЙ, член УНС Відд. 211 в Статен Айленд, Н. Й., помер 17 жовтня 1977 р. на 53 р. життя. Нар. в 1923 р. в Україні і став чл. УНС. в 1964 р. Залишив у смутку дружину Алісу, синів Дениса і Стефана. Похорон відбувся 20 жовтня 1977 р. на цвинтарі Моровян в Статен Айленд, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ІВАН КОБА, член УНС Відд. 57 Т-ва свв. Петра і Павла в Коговс, Н. Й., помер 14 вересня 1977 на 79 р. життя. Нар. в 1898 р. в Україні і став чл. УНС в 1934 р. Залишив у смутку дружину Еву 2 синів і одну дочку. Похорон відбувся 17 вересня 1977 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Вотерфорд, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Савків, секр.

НАДЯ КОВАЛИШИН, членка УНС Відд. 480 Б-ва св. Юрія в Сарнії, Онт., Канада, померла 29 серпня 1977 р. на 69 р. життя. Нар. в 1909 р. в с. Козківцях в Україні і стала чл. УНС в 1964 р. Залишила у смутку сина Івана, синову Анну, внучки Петрусю, Надю і Дарусю і внука Павлуся. Похорон відбувся на цвинтарі Проспект в Сарнії, Онт.
Ярослава Спольська, секр.

СТЕЛЛА А. ГРИЦАК, членка УНС Відд. 107 в Вальпарайсо, Інд., померла 30 липня 1977 на 76 р. життя. Нар. в с. Зелена, Україна. Залишила у смутку мужа Теодора, сина Теодора мол., дочку Ірену, сестри і брата, шість внуків і сім правнуків. Похорон відбувся 3 серпня 1977 р. на цвинтарі св. Николая в Мюнстер, Інд.
Вічна Їй Пам'ять!
Ч. Кобіто, секр.

ІВАН ТРЕТЯК, член УНС Відд. 44 в Нортгамптон, Па., помер 30 жовтня 1977 р. на 56 р. життя. Нар. в 1921 р. в Нортгамптон, Па. і став чл. УНС в 1939 р. Залишив у смутку дружину Еллен. Похорон відбувся 31 жовтня 1977 р. на цвинтарі Гілл Крест Вест в Савана, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

МАРІЯ МАКАРЕНКО, членка УНС Відд. 361 Т-ва Дністер в Ню Йорку, Н. Й., померла 25 липня 1977 р. на 73 р. життя. Нар. в с. Звенигород, пов. Бібрка, Україна і стала чл. УНС в 1944 р. Залишила у смутку дочку з родиною. Похорон відбувся 29 липня 1977 р. на цвинтарі Пайнлавн.
Вічна Їй Пам'ять!
Управа

КСЕНЯ ШУЛЬЦЕ, членка УНС Відд. 259 Б-ва Рождества Пресв. Богородиці в Чікаґо, Ілл., померла 2 жовтня 1977 р. на 79 р. життя. Нар. в 1898 р. і стала членкою УНС в 1921 р. Залишила у смутку брата. Похорон відбувся 6 жовтня 1977 р. на цвинтарі св. Николая в Парк Рідж, Ілл.
Вічна Їй Пам'ять!
Юлія Ґуґлік, секр.

ТАРЗАН, Ч. 7902. Цікава розмова

Повітряний рейдер кличе пілотів... „Голуб" відмовлявся приземлитися... Мусів підрізати йому крила!

Літатиму понад місцевістю поки не вишлете патрулю, щоб забрала скарб!!

Ха! Ха!... Не турбуйся, приятелю!... Важливим є те, як закінчується справа, а не які застосовано методи...

Чули його, хлопці?... Спішіть до збитого „голуба" і принесіть мені його „яєчка"...

Ха! ха! ха!